Nr. 152. Czwartek, 7 Lipca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 **zł.**, **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 **zł.**, **pocztą 4 zł.**; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 **zł.**, **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł. ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	połrocznie	5 „	
	kwartalnie	2 „	50 ct
	miesięcznie		84 „
Na prowincyi:	półrocznie	6 „	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Ministerstwo skarbu zamianowało w służbie utrzymywania ewidencyi katastru podatku gruntowego, geometrów ewidencyjnych II klasy: Jana Tobiczyka, Adolfa Skodę i Aleksandra Lacha, geometrami ewidencyjnymi I klasy, w X klasie rangi.

P. Minister rolnictwa zamianował zarządcę lasów i domen Józefa Flechnera, lustratorem lasowym przy Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 lipca.

Wiadomo, że komisya rossyjska, pod przewodnictwem Abazy, której poruczono zbadanie sprawy zniesienia zakazu wywozu zboża za granicę, wahała się długo ze złożeniem swej opinii, albowiem otrzymane przez nią sprawozdania o stanie zasiewów brzmiały w ogóle niepomyślnie. Fakt, iż komisya oświadczyła się za zatrzymaniem nadal w mocy zakazu co do wywozu żyta, to jest, najważniejszego artykułu żywności w Rossyi, świadczy, że widoki zbiorów a z niemi dalszego wyżywienia mas ludności wiejskiej, nie przedstawiają się zbyt pomyślnie. Ze strony rządu usiłują wprawdzie w sprawozdaniach, obliczonych głównie na rynki zagraniczne i koła kapitalistów, przedstawiać widoki żniw w świetle różowem; kto wszakże odczytuje uważnie raporty zbożowe dzienników, i ma sposobność informowania się u osób bezstronnych i należycie obznajomionych ze stosunkami miejscowemi, ten musi dejść do wręcz odmiennego przekonania. Wprawdzie widoki zbiorów w guberniach: niżnonowogrodzkiej, kazańskiej i kilku okręgach kaukazkich, są dobre, zaś w przeważnej części Królestwa Polskiego i guberniach: symbirskiej, włodzimirskiej, wijackiej, smoleńskiej i tambowskiej, wreszcie w okręgach północnego Kaukazu, średniodobre, lecz za to urodzaje zupełnie nie dopisały w tych okolicach, które uchodziły dotychczas za spichrze Rossyi, mianowicie w guberniach: bessarabskiej, chersońskiej, kijowskiej, czernichowskiej i w południowych okręgach Kaukazu. Dzisiaj koła kompetentne uważają jako rzecz niezawodną, iż co najmniej w dziesięciu z tych gubernij, które w bilansie zbiorów główną zazwyczaj odgrywają rolę, żniwa wypadną w tym roku jak najgorzej, i że skutkiem tego będzie potrzeba liczyć się znowu z ewentualnością srogiego niedostatku.

Te smutne na przyszłość widoki przedstawiają się w świetle jeszcze groźniejszem niż w ubiegłych miesiącach, a to ze względu na posuwające się z Azyi widmo cholery. *Nowoje Wremia* i inne dzienniki rossyjskie przyznają wprost, że gdyby epidemia dotarła do gubernij, które przez wiele miesięcy były trawione klęską głodową, należałoby się przygotować na nieobliczone następstwa i na straszne ofiary w ludziach, albowiem ludność ogromnych obszarów wycieńczona niedostatkiem i podupadła fizycznie, nie byłaby absolutnie w stanie oprzeć się zabójczej chorobie. Tak tedy nie wiele jest nadziei, aby w rozwoju ekonomicznym caratu zaszedł zwrot na lepsze. Poprawa ekonomicznych i zdrowotnych stosunków włościan w Rossyi, wymaga nowych znacznych ofiar pieniężnych, a tym właśnie nie może podołać siła finansowa państwa. To też słychać znowu o negocyacyach w Paryżu dla podjęcia większej pożyczki, a nawet mówią o zabiegach, mających na celu ekonomiczne zbliżenie się Rossyi do Niemiec. Jako cenę zaś, za którą radziby w Petersburgu usposobić życzliwiej dla rossyjskich operacyj finansowych kapitał niemiecki, podają obniżenie ceł od węgla i towarów żelaznych, nadsyłanych z sąsiedniego cesarstwa. Są to wszakże tylko pogłoski, którym na razie brak realnej podstawy; o ich urzeczywistnieniu tem mniej można mówić, iż opinia publiczna w Niemczech ciągle patrzy się pessymistycznie na stosunki w Rossyi i po dawnemu wzbrania się wchodzić z nią w interesa pieniężne.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 4 lipca b. r.:

1. Wydać instrukcyę, celem wprowadzenia nowego planu nauki realiów w gimnazyum niższem.

2. Zatwierdzić nominacyę ks. Jana Bernackiego rz. kat. duchownym członkiem c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnowie, oraz wybór Alberta hr. Cetnera z Podkamienia i ks. Konstantego Rzeczkowskiego z Leszniowa jako delegatów do Rady szkolnej okręgowej w Brodach.

3. Zorganizować drugą szkołę ludową, jednoklasow w Wilczej Woli, powiatu Kolbuszowa, od 1 września b. r.

4. Zorganizować drugą szkołę 3-klasową żeńską w Bochni od 1 września b. r.

5. Zorganizować osobną szkołę 4-klasową żeńską w Żurawnie od 1 września b. r.

6. Zorganizować szkołę 2-klasową na Bałkach w Śniatynie od 1 września b. r.

7. Przekształcić szkołę ludową w Ulanowie, powiat Nisko, na 4-klasową od 1go września b. r.

8. Wyłączyć gminę Antonówka ze związku szkoły w Bratyszowie i zorganizować osobną szkołę ludową w Antonówce.

9. Zamianować: Jana Łeszegę, kierującym nauczycielem 4-klasowej szkoły ludowej w Zamarstynowie; Antoniego Dyhdalewicza, kierującym nauczycielem 4-klasowej szkoły ludowej w Winnikach; Władysława

Stan obecny Sceny Lwowskiej.

(Sprawozdanie komitetu artystycznego dla nadzoru sceny polskiej we Lwowie, za sezon jesienno-zimowy 1891/1892.)

(Dokończenie).

4) W ścisłym związku z polepszeniem reżyseryi pozostaje jeszcze inna sprawa, o której mimochodem wspomnieć tu wypada. Ażeby ułatwić kierownictwu artystycznemu chociażby w części, jego zadanie, uczynić możliwem przygotowanie nowych sztuk na główny sezon i wyćwiczenie personalu za pomocą częstych prób, należy dążyć do tego, żeby właśnie w czasie, kiedy najsposobniejsza do tego chwila, t. j. w miesiącach letnich, teatr nie opuszczał, jak to dawniej się zdarzało, stałego swego pobytu i nie tracił czasu na gościnach w innych miastach lub miejscach kąpielowych. Pominąwszy, że przemawia za tem już sama powaga stolicy, liczącej przeszło 120.000 ludności, a nawet latem zapełnionej znaczną liczbą stałych mieszkańców, wymaga tego jeszcze więcej ta okoliczność, że w ciągu całego roku reżyserya i personal teatralny zbyt są zajęte bieżącemi przedstawieniami, aby mogły oddawać się należytemu przygotowaniu nowych sztuk i wyćwiczeniu dawniejszych. Zresztą w tym właśnie celu, dla uwolnienia się od niepotrzebnych wędrówek, wybudowano teatr letni, a sama Dyrekcya uważała dawniej takie wyjazdy za szkodliwe, połączone ze znacznemi stratami materyalnemi. Komitet dodaje przeto do poprzednich swoich żądań także i to, ażeby cały personal teatralny pozostawał w letnich miesiącach stale we Lwowie, i jest najmocniej przekonany, że czyni to w interesie pomyślniejszego rozwoju sceny, a zarazem stosuje się do życzenia, które od dłuższego czasu żywi znaczna część lwowskiej publiczności.

W powyższem sprawozdaniu z obecnego stanu dramatu i komedyi w teatrze lwowskim, staraliśmy się zwrócić uwagę przedewszystkiem na główne i najważniejsze niedostatki sceny, z pominięciem drobniejszych szczegółów, a to właśnie w tym celu, ażeby wskazać potrzebę tych zmian, które na razie są konieczne i winny być jak najprędzej wprowadzone w życie. Z drugiej strony uważamy jednak za rzecz zupełnie słuszną, domagać się na korzyść obecnej Dyrekcyi usunięcia niektórych ważnych przeszkód, które utrudniają jej działanie i tamują pomyślny rozwój sceny. Do takich należy opłakany stan budynku teatralnego. Gmach ten znajduje się obecnie w takiem zaniedbaniu i opuszczeniu, pod względem wewnętrznego urządzenia sali, porządku, czystości, wentylacyi, stosownego opalania w zimie i t. d., że jako teatr stołeczny jest chyba unikatem w swoim rodzaju. Głośne są też skargi publiczności, która coraz więcej odstręcza się od uczęszczania na przedstawienia, oczywiście ze znaczną stratą finansową dla teatralnego przedsiębiorstwa. Odnowienie i uporządkowanie sali teatralnej i połączonych z nią ubikacyj jest zatem konieczne, a komitet, wychodząc ze słusznej zasady, że jeżeli żąda się od sceny ulepszeń i zmian, naodwrót należy jej dać o ile można korzystniejsze warunki rozwoju, udaje się do wys. Wydziału krajowego z usilną prośbą, ażeby w porozumieniu z Reprezentacyą miasta zechciał zająć się tą sprawą i zarządzić to, co uzna za stosowne, w celu szybkiego zaradzenia złemu.

Opera i operetka.

Stan opery sezonu ubiegłego od początku stycznia 1892 aż do połowy maja przedstawia mniej więcej te same dodatnie i ujemne strony, co w sezonie zeszłorocznym. Podobnie jak i wówczas, dyrekcya skierowuje usiłowania swoje głównie ku pozyskaniu sił solowych, zaniedbując orkiestrę, chóry i tak zwany ensambl; więcej zwracając uwagi na poszczególne partye lub momenta przedstawień niż na ich całość. Ponieważ Komitet dla nadzoru sceny polskiej we Lwowie zmuszony jest prawie wszystkie swoje zarzuty czynić powtórnie, przeto obecnie, streszcza je w krótkości do następujących punktów:

1) Repertoar nie został zasilony dość znaczną ilością dzieł.

2) Nowości pojawiły się w marcu a zatem prawie przy końcu sezonu.

3) Orkiestra przez większą część sezonu, była niekompletną i tylko niekiedy spełniała swe zadanie w sposób zadawalający.

4) Chóry również, tylko w nadzwyczajnych razach przedstawiały się odpowiednio do średnich wymagań artystycznych.

5) Solowe siły wzięte w całości, przedstawiały się mniej korzystnie niż w roku zeszłym, prócz bowiem pani Camilowej, pp. Warmutha i Jeromina inni spiewacy nie zasłużyli sobie na szczególne uznanie. Mezzosopranistki stałej nie było. Nadto niektórzy artyści spiewali zawsze po włosku, wskutek czego brakowało jednolitej całości. Niedostatki te dałyby się wybaczyć, gdyby orkiestra i chóry były lepsze, z tej jednak strony tylko w „Cavalerii“ spotykało słuchaczy pewne wynagrodzenie.

6) Reżyserya opery, jak po większej części na naszej scenie, rzadko kiedy była staranną; co najwięcej pierwsze przedstawienia wyróżniały się pod tym względem korzystnie, w dalszym ciągu wszystko zazwyczaj wracało do pierwotnego zaniedbania.

Z pomiędzy dodatnich stron ubiegłego sezonu, podnieść z uznaniem należy, wystawienie głośnej nowości „Cavalleria rusticana“ Mascagniego i wznowienie opery Meyerbeera „Robert dyabeł“, jakkolwiek ta ostatnia tylko najmłodszej generacyi naszych miłośników opery nie jest znaną. Obie te opery wystawiono starannie, zwłaszcza „Cavallerię“, do której znalazły się znacznie silniejsze i lepiej brzmiące chóry, jako też orkiestra, złożona z czterdziestu przeszło muzyków. Mimo że w „Cavallerii“, obok panny Busi, która rolą Santuzzy wzniosła się znacznie wyżej ponad wszystkie inne swoje partye, i p. Warmutha, nie brakło sił solowych słabszych; efekt ogólny był bardzo dobry, co mogło nareszcie przekonać dyrekcyę w czem leży głównie wrażenie opery. Uscenizowanie było ładne, nawet reżyserya była o wiele troskliwszą niż zwyczajnie. Przemilczeć tylko nie można, że w ciągu kilkunastu przedstawień „Cavallerii“, jak komitet zauważył, stopień artystyczny wykonania zmieniał się często. Jedno z tych przedstawień (piąte z rzędu) było bardzo niefortunne, orkiestra grała nieczysto, chóry spiewały źle. Nie wchodząc w przyczynę takiego zaniedbania, komitet przypisuje winę brakowi dostatecznej sprężystości u władz teatralnych czuwających nad operą.

Występy gościnne i debiuty tegoroczne były w ogólności szczęśliwe. Panie Lenczewska i Borlinetto dały się poznać jako spiewaczki rutynowane i poważnie traktujące sztukę. Debiuty pani Anny Malinowskiej, nie-

Kaczora, nauczycielem szkoły ludowej w Hatowicach; Andrzeja Zańkę, nauczycielem szkoły ludowej w Spasowie; Adama Panka, nauczycielem szkoły ludowej w Gromniku; Jędrzeja Duliana, nauczycielem szkoły ludowej w Wróblowicach; Eugenię Zajączkowską, stałą nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Piwnicznej; Jadwigę Bachmanównę, nauczycielką szkoły ludowej w Jędruszkowicach; Anielę Stopównę, nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Żywcu; Jana Szczepanika, nauczycielem szkoły ludowej w Niewodnej; Jana Krzyżanowskiego w Zarzeczu; Zofię Grünbergowę, nauczycielką w Topolnicy; Cyryla Malickiego i Eugenię Dzikowską w Szczercu; Maryę Lewińską w Korostowicach; Henryka Jougana w Bołszowcach; Maksymiliana Gańkiewicza w Otałęży; Stanisława Kotowicza w Płuchowie; Szymona Szpilmana w Kalnem; Waleryana Majeranowskiego, młodszym nauczycielem 2-klasowej szkoły ludowej w Pomorzanach; Dymitra Rozdolskiego, młodszym nauczycielem 2-klas. szkoły w Jeziernej; Leona Kiryłowicza, nauczycielem szkoły lud. w Werchobużu; Jana Domanika w Poczapach; Konstan. Gardolińskiego w Białogłowach; Leona Lohse, nauczycielem kierującym 2 klasowej szkoły w Gołogórach; Pawła Barzyka, nauczycielem szkoły ludowej w Różanie; Maryę Kijańską, na uczycielką szkoły ludowej w Łoposzynie; Aleksandra Nahorniaka, nauczycielem szkoły ludowej w Załużu; Emila Wiszomirskiego, w Witwicy; Aleksandra Czaprańskiego, kierującym nauczycielem i Jana Bojkę nauczycielem 4 klasowej szkoły Indowej w Dolinie; Karola Czernocha nauczycielem szkoły ludowej w Gierczycach; Michała Kronenberga, nauczycielem 2 klasowej szkoły w Królówce; Antoninę Wiśnickę, młodszą nauczycielką 3 klasowej szkoły ludowej w Wiśniczu Nowym; Andrzeja Wyczesanego, nauczycielem szkoły ludowej w Targowisku; Helenę Witwicką, nauczycielką szkoły ludowej w Zalipiu; Ludwika Capika, kierującym nauczycielem 2 klasowej szkoły ludowej w Uszwi; Helenę Machnickę, młodszą nauczycielką 4 klasowej szkoły ludowej w Wojniczu; Helenę Kopycińską, młodszą nauczycielką 3 klasowej szkoły ludowej w Czudcu; Franciszka Mroczkę, kierującym nauczycielem 2 klasowej szkoły w Śniatynie; Juliana Liskowicza, stałym kierownikem 4 klasowej szkoły męskiej w Bolechowie; Annę Grodzką nauczycielką szkoły ludowej w Zameczku; Izabellę Szwedową, nauczycielką szkoły ludowej w Dworcach; Alojzyę Fiałowską, kierującą nauczycielką 4 klasowej szkoły żeńskiej w Stanisławowie; Wandę Zakrzewską, młodszą nauczycielką 2 klasowej szkoły w Rybotyczach; Antoniego Czubatego, nauczycielem szkoły ludowej w Kołokolinie; Hieronima Święcha kierującym nanczycielem 2 klasowej szkoły w Nowem mieście; Bolesława Deisenberga, nauczycielem szkoły ludowej w Kozodrzy; Bazylego Czypczara, nauczycielem szkoły ludowej w Żelechowie wielkim; Cyryla Romacha w Zagórzu konkolnickim; Jana Lisowskiego, w Stratynie; Michała Balika, w Hubicach; Zofię Switkowską, nauczycielką 4 klasowej szkoły w Borszczowie; Hieronimę Zagajewską, młodszą nauczycielką 2 klasowej szkoły w Iwankowie; Wincentego Wójcikiewicza, nauczycielem szkoły ludowej w Pstrągowej; Michała Kijowskiego, nauczycielem szkoły ludowej w Pawłosiowie; Jadwigę Radwanównę, nauczycielką szkoły ludowej w Muninie; Gustawa Szajnę, nauczycielem szkoły ludowej w Groblach.

10. Przenieść na własne żądanie Annę Michalikową do 3 klasowej szkoły w Sieniawie i Maryę Jaglarzównę do 4 klasowej szkoły ludowej w Pruchniku.

11. Przenieść Henryka Kisielewskiego z Nowego Sącza do szkoły ludowej w Krośnie.

12. Polecić do bibliotek szkolnych tudzież do użytku przy nauce dopełniającej w szkołach miejskich: „Pierwszą książkę polską do czytania dla szkół przemysłowych. Wydanie drugie. Lwów 1892. Cena w oprawie 40 ct.“

13. Polecić do bibliotek szkolnych i na premia dla młodzieży szkół ludowych następujące dziełka:

a) Wydane nakładem komitetu wydawnictwa dziełek ludowych:

1. Zenon Młot: Na miejscu kamień porasta. Lwów 1891.
2. Stanisław Miłkowski: O królu chłopków Kazimierzu Wielkim. Lwów 1891.
3. Julian Nowakowski: Dwaj bracia. Lwów 1892.
4 Hieronim Łucyk: Ne szukaj doli za morjamy. Lwôw 1891.
5. Adam E. Aniołowski: Na krakowskim zamku. Lwów 1891.
6. Żytia światych werchownych apostoliw Petra i Pawła. Lwôw 1891. Cina 10 kr.
7. K. Falkiewicz: Słowo o połku Ihorja. Lwôw 1891.
8. Znacznijszi uhodnyki boži, kotrych pamiat obchodyt rusko-katołycka cerkow w misiaciach siczny, lutim i marti. Lwôw 1892.
9. Ałeksander Janyckij: Sad i jeho płekanje czerez ciłyj rik. Lwôw 1891.
10. Dwi powistki. I. Marko z Dobrowljan. II. Na kredyt. Lwôw 1892.

b) wydane nakładem księgarni O. Zukerkandla i syna w Złoczowie:

1. Janina Sedlaczkówna: Dwaj mistrze. Złoczów 1891. Cena w oprawie 25 ct.
2. Franciszek Marzec: Wianuszek złożony z wierszyków dla dzieci. Złoczów 1890. Cena w oprawie 25 ct.

Rada Państwa.

(*CXLVII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 4 lipca. (*Korespondencya Gaz. Lw.*)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 25.

Izba dość licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu.

Pos. Plener zabiera głos, a rozwodząc się o znaczeniu i zasługach zmarłego posła Herbsta, wnosi, aby uczcić pamięć jego przez ustawienie biustu jego w przedsionku parlamentu. Nie chce jednak uchwały odrazu, lecz prosi przekazać wniosek komisyi budżetowej, aby zdała zeń sprawę. (*Oklaski* z lewicy.)

Izba uchwala w myśl wniosku.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, Izba bierze pod obrady (w dalszym ciągu dyskusyi szczegółowej) projekt ustawy o uregulowaniu procederów budowniczych, mianowicie §. 15, który zawiera szereg postanowień przejściowych, głównie co do prawnego stosunku „budowniczych“ do „murarzy“ i „cieślów“.

Pos. Zucker wnosi długi szereg poprawek w duchu korzystniejszym dla murarzy i cieślów, niż projektuje komisya; ostatecznie oświadcza, że właściwie cały projekt powinien ustąpić miejsca nowemu, któryby lepiej był zastosowany do potrzeb ludności i interesowanych rzemieślników. (*Huczne brawa* z całej prawicy.)

Poseł Bohaty uważa większą część budowniczych za niezdatnych, żeby ich zszeregować z budowniczymi w myśl ordynacyi procederowej. Wnosi, aby opuścić z paragrafu ustęp, dający budowniczym na czas stadyum przejściowego prawo wykonywania samodzielnie pewnych robót rzemieślniczych, do których nie są uzdolnieni, a nadto, wnosi poprawkę, która zamiast decyzyi „władzy politycznej“, kładzie decyzyę „krajowej władzy politycznej“.

Komisarz rządowy, szef sekcyi Plappart, broni §. 15-go w brzmieniu komisyjnem, uważając go za najważniejszą pobudkę wniesienia całego projektu, bo chodzi tu o przyznanie „budowniczym“ prawa już praktyką nabytego, a więc prawa nie prywatnego, lecz publicznego.

Poseł Fuss polemizuje szeroko przeciw wywodom p. komisarza rządowego.

Dalsza dyskusya toczy się przy pustej prawie sali, a wśród ustawicznego gwaru obecnych, tak, iż mowców żadną miarą dosłyszeć nie można, choć wiceprezes często prosi o spokój. Nakoniec przystępuje Izba do głosowania i uchwala 99 głosami (całej prawicy i skrajnej lewicy) przeciw 59 głosom „zjednoczonej lewicy“ wszystkie poprawki Zuckera. Jako tako poszło głosowanie wogóle nad pięcioma pierwszemi ustępami §. 15go, ale przy ustępie szóstym zaszła scena niebywała. Niewinny ten ustęp brzmi: „Co do reszty teraźniejsze prawa procederowe nie będą naruszone“. Wiceprezes poddaje ten ustęp pod głosowanie i po chwili ogłasza, że jest przyjęty; wśród tego atoli pos. Zucker podaje głosowanie w wątpliwość — wyrażamy się delikatnie — a ztąd powstaje szmer w całej Izbie. Nagle następuje grobowa cisza, wśród której pos. Zucker nie publicznie, lecz prywatnie do swoich sąsiadów kończy uwagi o nieprawdziwej enuncyacyi wiceprezesa. Na to wiceprezes Chlumecky cofa swoją enuncyacyę, uniewinniając ją tem, że drugi wiceprezes, Kathrein, zasłonił mu widok na salę, i poleca po raz drugi głosować. W drugiem tedy głosowaniu (głosy zliczone) odrzucono ustęp ostatni 99 głosami przeciw 56 głosom.

W dyskusyi nad dalszemi paragrafami pos. Piniński wnosi aby wsunąć nowy paragraf, wedle którego pospolite budowle wiejskie mają być wyjęte z pod rygoru ustawy, a w razach wątpliwych orzekać ma krajowa władza polityczna o wyjęciu.

Pos. Rogl (włościanin) popiera ten wniosek, tak samo pos. Czajkowski, jako też pos. Zehetmayr. Jakoż Izba paragraf ten uchwala.

Paragraf ostatni, który mówi, że dla Dalmacyi Rząd wyda osobne postanowienia przejściowe, a który zwalcza pos. Masaryk, bo tu znowu centralizm w miejsce władzy krajowej ma zyskać prawo, odrzucono 72 głosami przeciw 71 głosom.

Na tem, po uchwaleniu rezolucyj, kończą się obrady nad tą ustawą, i na tem zamknięto posiedzenie o godz. 4¼. — Następne jutro.

Sprawozdanie komisyi walutowej

p. Stanisława Szczepanowskiego.

Wiedeń, 5 lipca.

Rola, jaką odgrywa w Izbie poselskiej Rady państwa polskie Koło poselskie, może nigdy nie uwydatniła się tak wybitnie, jak przy sposobności obrad komisyjnych nad wielkim kompleksem ustaw, odnoszących się do uregulowania waluty. Mimo niejakiego dysonansu we własnem łonie Koła co do samej sprawy i co do wyboru Polaka sprawozdawcą z rzeczonych projektów rządowych, równie Koło, jak komisya Izby, zgodziły się ostatecznie na wybór p. Stanisława Szczepanowskiego, który w niepospolicie krótkim czasie, od piątku do niedzieli, wywiązał się z nader trudnego swego zadania, w obszernej pracy, obejmującej trzy arkusze zbitego druku. Treść dzieła tego, aprobowanego już przez komisyę walutową, jest pokrótce następująca:

Na wstępie zajmuje się autor teraźniejszą legalną podstawą waluty austryackiej, którą głównie stanowi §. 1 patentu z dnia 27 kwietnia r. 1858, mocą którego pod nazwą: „waluty austryackiej“, jedyną stopą monetarną i rachunkową jest gulden, którego sztuk 45 idzie na funt czystego srebra. Na tej podstawie Bank narodowy (dzisiaj Bank austro-węgierski) podjął wypłaty gotówką; ale ten stan legalny trwał niedługo, gdyż w skutek wojny austryacko-włoskiej zaprowadzono reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 28 kwietnia r. 1859 przymusowy kurs pieniędzy papierowych, a nowa próba co do podjęcia wypłat gotówką w latach po roku 1860 nie powiodła się w skutek nowych zawikłań wojennych, tak, że po dziś dzień jeszcze waluta papierowa z kursem przymusowym (przynajmniej na wewnątrz Monarchii austro-węgierskiej) jest walutą obowiązującą.

Próba ta, zmierzająca do zaprowadzenia stanu legalnego, t. j. waluty srebrnej,

---

zwykle utalentowanej spiewaczki, zaliczyć równie należy do rzędu bardzo pomyślnych.

W czasie wyżej wymienionym przedstawień operowych było około pięćdziesiąt. Znaczną część tychże uznać można było za dobrą, przykładając rzeczywiście miarę odpowiednią do stosunków lokalnych, w skutek tego więc komitet oświadczył się w swoim czasie za wypłatą trzech czwartych subwencyi operowej, przeznaczonej na rok bieżący. Wypłacenia jednakże ostatniej raty komitet tylko w takim razie będzie mógł doradzać, jeżeli Dyrekcya zastosuje się do następujących uwag:

Przed rozpoczęciem najbliższego sezonu postarać się należy o nowości operowe, tak, żeby studyowanie ich mogło być dokładne, i bez pospiechu prowadzone. Pozostawienie personalu operetkowego, solistów orkiestry i chóru przez lato we Lwowie, w pierwszym rzędzie prowadzi do tego celu, gdyż przeciążanie go pracą w Krakowie nie wpływa wcale korzystnie na późniejszą jego aplikacyę do opery. Komitet zwraca również uwagę Dyrekcyi, iż wystawienie „Barbary Radziwiłłównej“, opery utworu p. Henryka Jareckiego, powinno być raz przedsięwzięte ze względu na zasługi tego wytrwałego pracownika opery lwowskiej, jakoteż ze względu na tę okoliczność, iż ukazanie się nowego dzieła polskiego na scenie operowej nader jest pożądane.

Orkiestra powinna być zwiększona do tej liczby, jaka dla „Cavallerii“ dała się uzyskać, posiadać zatem: ośm prymów, tyleż sekundów, cztery wiole, cztery wiolonczele, cztery kontrabasy, dwa flety, dwa oboje, dwa klarnety, dwa fagoty, cztery komy, trzy trombony, tubę, harfę, wreszcie zwyczajne instrumenta perkuzyjne. Stan jej taki powinien być do wszystkich oper jednakowy, o ile oczywiście partytury ich tego wymagają. Komitet tem silniej domaga się reorganizacyi orkiestry, że zaangażowanie sił odpowiednich, razem nawet z zakupnem nowych instrumentów dętych, co również kwestyą jest piekącą, nie obciąży rocznego budżetu teatralnego do tego stopnia, w jakim obciążył go w ubiegłym sezonie balet, nierozwinięta u nas wprawdzie, ale najzupełniej bezużyteczna instytucya sceniczna.

Chóry, jak się okazało, przy dobrych chęciach Dyrekcyi, mogą być również powiększone, powinny tedy zawsze przedstawiać się tak, jak w udatnych przedstawieniach „Cavallerii“.

Na reżyseryę powinna Dyrekcya naciskać, aby była staranniejszą; w ogólności zaś zwracać uwagę, aby przedstawienia opery, tak pod względem muzycznym, jak w ogóle scenicznym, były dokładniej i subtelniej opracowywane.

Warunki powyższe uważa komitet za niezbędne do powstrzymania opery naszej od upadku, a widząc w nich również podstawę materyalnych korzyści przedsiębiorstwa, tem usilniej zaleca je Dyrekcyi teatru.

Ze wszystkich działów sceny naszej, operetka jest najtroskliwiej traktowaną, nic więc dziwnego, że pod względem artystycznym stosunkowo najmniej pozostawia do życzenia. Nieledwie co chwila okazują się nowości, wyposażone bardzo ładną wystawą, przedstawiane ze staraniem. Personal operetkowy jest liczny, i posiada kilka sił bardzo dobrych, które niejednokrotnie z powodzeniem w operze występują.

Jedynem, odnoszącem się do tego działu głównem życzeniem komitetu jest, przestrzeganie czystości języka, który często w ustach spiewaków razi brakiem poprawności.

Kończąc niniejsze sprawozdanie ze stanu teatru w ubiegłym sezonie, komitet dla artystycznego nadzoru sceny polskiej, wnosi:

Wysoki Wydział krajowy raczy oświadczyć Dyrekcyi, że o subwencyę będzie mogła nadal tylko wtedy kompetować, jeżeli wyraźnie zobowiąże się do spełnienia następujących warunków:

1) Teatr lwowski, z całym personalem tak dramatu i komedyi, jak operetki, pozostawać będzie przez cały rok, a zatem także w miesiącach letnich, na miejscu, we Lwowie.

2) Dyrekcya uzupełni w jak najkrótszym czasie, najpóźniej na jesienny sezon b. r. braki obecnego personalu w dziale dramatu i komedyi i postara się o dobór sił artystycznych, odpowiadający stanowisku teatru w stołecznem mieście.

3) Dyrekcya przedkładać będzie komitetowi dwa razy do roku, przed sezonem jesienno-zimowym, to jest z początkiem października i przed sezonem wiosenno-letnim, t. j. przed Wielkanocą, ogólny szkic repertuaru na zbliżający się sezon, tak w zakresie dramatu i komedyi, jak opery i operetki, i zastosuje się do wskazówek przez komitet jej udzielonych. Nadto dwa razy na miesiąc, 1 i 15 każdego miesiąca podawać będzie do wiadomości komitetu repertoar następujących dni piętnastu.

4) Dyrekcya postara się w najbliższym czasie o uzdolnionego, fachowego reżysera i poruczy mu za odpowiedniem wynagrodzeniem, artystyczne kierownictwo dramatu i komedyi, wyznaczając mu samoistniejszy niż dotąd zakres działania. O osobistości na to stanowisko wybranej, zawiadomi Dyrekcya Wydział krajowy, za pośrednictwem komitetu.

5) Dyrekcya uzupełni przed najbliższym sezonem operowym, orkiestrę i chóry, w myśl powyżej podanych wskazówek komitetu.

We Lwowie, dnia 25 maja 1892.

Romanowicz. Adam Krechowiecki. R. Pilat. Adolf Wiesiołowski Stanisław Niewiadomski.

Na radzie Wydziału krajowego uchwalono wygotować następujące pismo do dyrektora teatru polskiego, pana Mieczysława Schmitta:

„Komitet dla artystycznego nadzoru sceny polskiej we Lwowie, przedłożył Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o stanie sceny, za czas od 1 września 1891 po koniec kwietnia 1892 r. Komitet stwierdza, że stan sceny w ostatnim sezonie jesienno-zimowym pod niejednym względem zmienił się na gorsze, podaje wskazówki dla podniesienia sceny i opery lwowskiej i kończy swe sprawozdanie szeregiem żądań, od których spełnienia dalsza wypłata subwencyi sejmowej ma być zawisłą“.

„Sprawozdanie to, Wydział krajowy udziela WPanu w dosłownym odpisie, zwracając Jego uwagę, że w myśl uchwały wys. Sejmu z d. 8 kwietnia 1892, subwencya dla sceny i opery polskiej, tylko temu dyrektorowi teatru polskiego we Lwowie może być wypłacaną, który będzie czynił zadość wskazówkom komisyi artystycznej, ustanowionej przez Wydział krajowy“.

„Dopóki więc WPan nie złożysz oświadczenia, że warunkom w sprawozdaniu komisyi wyrażonym się poddajesz, i dopóki komisya Wydziałowi krajowemu nie potwierdzi, że WPan jej wskazówkom uczyniłeś zadość, dopóty żadna dalsza rata subwencyi sejmowej dla dramatu i opery polskiej nie może być WPanu wypłaconą“.

przybrała po r. 1866, a to w skutek odpływu srebra z Europy do Indyj, postać wcale inną; idea międzynarodowej (europejskiej) jedności monetarnej na podstawie waluty złotej — idea nieschodząca dotąd z porządku dziennego — nakłoniła Monarchię austro-węgierską w r. 1870 do wybijania monety złotej, cztero- i ośmioguldenówek wedle wagi monet łacińskiej unii monetarnej, którato moneta jednak, będąc bez związku z legalną walutą austryacką, jest tylko monetą handlową i dopiero od r. 1878 dopuszczoną do opłaty cła. Zanim atoli zapadła ostateczna decyzya o zaprowadzeniu waluty kruszcowej, zaszły tak ważne wypadki, że rzecz całą powstrzymały, jakoto: zaprowadzenie waluty złotej w Niemczech, sprzedaż srebra niemieckiego, zwiększenie się produkcyi srebra, a zmniejszenie odpływu do Indyj; zaprowadzenie waluty złotej w Skandynawii, w Stanach Zjednoczonych, w Holandyi. Skutkiem tego wszystkiego cena srebra tak spadła, że w r. 1878 nietylko znikło *agio* od papierowego guldena austryackiego, lecz nawet na chwilę wartość jego wzniosła się w samej Monarchii ponad wartość guldena srebrnego. Dzisiejsza wartość srebra wynosi niespełna dwie trzecie wartości normalnej.

W roku 1878 możnaby tedy było łatwo zaprowadzić legalny stan rzeczy przy wielkim napływie srebra; ale ponieważ za granicą gulden papierowy nabrał kursu stalszego niż srebrny, a ruch handlowy i pieniężny odbywa się przeważnie z Niemcami, z Anglią i innemi krajami waluty złotej, przeto srebro nie nadawało się do ufundowania na niem systemu walutowego. Owszem, na początku października r. 1879 zaprzestano wybijać monetę srebrną na rachunek prywatny, a ten krok czysto administracyjny, nie zatwierdzony nawet przez parlament, krok pozornie mało znaczący, skoro niczyjej nie zwrócił na siebie uwagi, pociągnął za sobą to wielkie następstwo, że gulden papierowy oderwał się zupełnie od legalnej podstawy swej, przybrał charakter samoistny i w stosunkach z zagranicą zupełnie wyrugował guldena srebrnego. Co byłoby się stało bez owego zdemonetyzowania srebra, w rozbiór tej kwestyi autor wcale się nie zapuszcza, bo znaczyłoby to wysnuwać wnioski z samych tylko przypuszczeń.

Fakt waluty papierowej naprowadza autora na dość obszerny wywód o większem znaczeniu faktycznych okoliczności, niż legalnych postanowień. I tak w Niemczech, wbrew ustawie monetarnej z r. 1873 rozwinęła się waluta „kulawa“ zamiast czysto złotej; w Ameryce natomiast, gdzie wedle ustawy złoto i srebro ma mieć równą wartość, złoto jest wyłączną podstawą transakcyj. Takich przykładów z przeszłości i teraźniejszości przytacza autor jeszcze więcej, aby udowodnić, że, jak ustawy są bezwładne w obec rzeczywistości, tak i teorye o czystej walucie złotej, o wyłącznej walucie srebrnej, o bimetalizmie, w praktyce nigdy się nie ostoją. Dlatego, nie lekceważąc wprawdzie bynajmniej wskazówek, jakie daje znajomość ustaw monetarnych i teoryi, radzi autor stawać przeważnie na gruncie faktów i starać się osiągnąć to, co w danych okolicznościach rzeczywiście osiągnąć można. Z tego też punktu wychodzą rządowe projekty, odnoszące się do uregulowania waluty; albowiem wolne od jednostronnego dogmatyzmu, w duchu światłej empiryki, nawiązują do faktycznych okoliczności, uwzględniając przytem trzy zasady:

a) zachować ekonomiczny rozwój Monarchii od nagłych zwrotów, przy jak najmniejszem spaczeniu prawnych i majątkowych stosunków różnych klas i zawodów ludności, a przy jak największem ustaleniu miary wartości pieniężnej na przyszłość;

b) nadać postanowieniom jak największą ścisłość i powagę w formie, aby ludność własna i zagraniczna nabrała zaufania i pewności, że Monarchia szczerze chce i potrafi przeprowadzić tę operacyę;

c) zachować sobie wolną rękę co do postanowień, niewymagających dziś jeszcze ostatecznej decyzyi, aby módz w przyszłości zastosować je łatwiej do faktycznych okoliczności, jakie się wytworzą, i tym sposobem cel ostateczny osiągnąć za naturalnem współdziałaniem czynników ekonomicznych.

Tu autor przechodzi do samychże projektów.

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy parlamentarne.

Izba deputowanych, nim przystąpi do obrad nad przedłożeniami walutowemi, ma załatwić szereg mniejszych przedmiotów, mianowicie: projekt ustawy o ośmiomilionowym kredycie na inwestycye dla Uniwersytetów, nowelę do ustawy o kasach gwareckich, ustawę o tłumieniu płucnej zarazy bydlęcej, sprawę posła Spincica, wreszcie dwa mniejsze przedłożenia kolejowe.

Klub młodoczeski wyznaczył do ogólnej rozprawy nad przedłożeniami walutowemi jako mowców pp. Eima, Kramarza, ewentualnie Langa i Kaizla, który to ostatni prawdopodobnie będzie także mowcą generalnym.

Na posiedzeniu komisyi kolejowej, poseł Hompesch interpelował p. Ministra handlu, w jakiem stadyum znajdują się przygotowawcze prace zamierzonej budowy kolei Rozwadów-Jarosław. P. Minister handlu w odpowiedzi oświadczył, że przeprowadzenie trasy wspomnionej linii kolejowej niemożliwem było z powodu braku potrzebnych funduszów. Stanie się to jednak niewątpliwie w r. 1893.

Projekt rządowy o budowie wąsko-torowej kolei Janjica-Bugojno i Dolnji-Vakuf-Jajce, przyjęto bez zmiany.

P. Prezes gabinetu hr. Taaffe, jak się dowiadujemy z dzienników wiedeńskich, przyjmował onegdaj u siebie przewódców zjednoczonej lewicy: pp. Plenera, Chlumecky'ego i Heilsberga. W konfencyi tej wziął także udział P. Minister hr. Kuenburg. Przedmiot rozmowy stanowiły ostatnie rozporządzenia Ministerstwa, które lewica uważa jako zamach na żywioł niemiecki w krajach alpejskich; oprócz tego reprezentanci lewicy przedkładali swoje zażalenia co do przerwy w działalności czeskiej komisyi dla rozgraniczenia powiatów sądowych, co do stosunków na Bukowinie, wreszcie nominacyj sądowych na Morawie. *N. fr. Presse* donosi, że pp. Plener, Heilsberg i Chlumecky z wielkim naciskiem zaznaczyli, iż sprawa ta nie stoi bynajmniej w związku z kwestyą walutową. Hr. Taffe wdał się w dyskusyę nad poszczególnemi zażaleniami. Na podstawie aktów dowodził, że rozporządzenia o używaniu dwóch języków w niektórych południowo-słowiańskich miastach, nie są rzeczą nową, lecz odpowiadają dawnemu zwyczajowi i wydane zostały na podstawie aktów. Prezes gabinetu motywował także szereg nominacyj w sądownictwie.

KRONIKA

Lwów, 6 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Perenówka, w powiecie rohatyńskim, na budowę cerkwi filialnej i wewnętrzne jej urządzenie, zapomogi w kwocie 50 zł. w. a.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Brodach, z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 10 sierpnia b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Egzamin dojrzałości** w c. k. IV gimnazyum we Lwowie, odbywał się od 27 czerwca do 5 lipca, pod przewodnictwem c. k. inspektora szkół średnich, dra Zygmunta Samolewicza. Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymali: Brzozowski Stanisław, Kaliszczak Marcin, Pini Tadeusz, Seyfried Artur, Strauhal Wacław, Thullie Mieczysław. Świadectwo dojrzałości otrzymali: Cieślik Antoni, Diamand Samuel, Dropiowski Piotr (ekstern.), Dybuś Augustyn, Egert Ascher, Garguliński Emilian, Hoffman Maurycy, Kański Władysław, Kiełbiński Edmund, Krach Adam, Kratochwila Henryk, Lorenz Edward, Norsesowicz Deodat, Pisarski Jan, Waligórski Bronisław, Wiktor Stefan, Zachariasiewicz Karol, Kozłowiecki Adam (pryw.). Pięciu abituryentów przypuszczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, jednego reprobowano na rok z powodu 4 zadań niedostatecznych, dwóch reprobowano bez terminu.

— **Z fundacyi ś. p. Konstantego Zahorskiego**, na rzecz zakładów dobroczynnych, rozdana będzie w r. 1892 kwota 2155 zł. pomiędzy takie zakłady, które działają na rzecz ludności polskiej, rz. kat. wyznania, w obrębie Austryi mieszkającej, i najwięcej na uwzględnienie zasługują. Wysokość udziału każdego zakładu oznaczona będzie w uwzględnieniu liczby kompetujących i ich działalności. Ostemplowane podania wnosić należy najpóźniej do 20 sierpnia b. r. do c. k. Namiestnictwa w Wiedniu. W podaniach należy wykazać, iż zakład działa na rzecz ludności polskiej, rz. kat. wyznania, w obrębie Austryi mieszkającej, a nadto przedstawić stan majątkowy i dołączyć ostatnie zamknięcie rachunków.

— **Składki**. Na pomnik Al. hr. Fredry złożono dotychczas, według IV listy składek, kwotę 3661 zł. 88 ct.

— **Na kolonię wakacyjną chłopców** złożono dotychczas (lista I): Wydział krajowy 200 zł., Stowarzyszenie urzędników państw. 25 zł., fundacya Zahorskiego 110 zł., Ludwik bar. Brückmann 50 zł., dyr. Próchnicki 2 zł., Stan. hr. Gołuchowski 15 zł., Adam i Władysław ks. Sapiehowie po 20 zł., p. Krawczyński 2·50 zł., pp.: dr. Tad. Szydłowski, Karol Bałłaban, Jerzy Klein, Ostrowski, dr. Karol Benoni, dr. Godzimir Małachowski po 5 zł., z list: dr. Wład. Zajączkowski 27 zł., dyr. Biesiadzki 3·90 zł., prezydent Białoskórski 15 zł., Karol Przybylski 20 zł., radca sądu Misiński 103 zł. Razem 669 zł. 61 ct.

— **W szkole wydziałowej żeńskiej** PP. Benedyktynek ormiańskich, odbył się dnia 4 b. m. doroczny popis uczenic, w obecności ks. Arcybiskupa Issakowicza i innych dostojników Kościoła, inspektora okręgowego p. Mieczysława Baranowskiego, grona nauczycielek zakonnych i świeckich oraz nauczycieli. Uroczysty obchód przeplatany deklamacyami w języku polskim, ruskim, francuskim i niemieckim, zakończył się pożegnalną przemową jednej z opuszczających już zakład uczenic klasy 8-mej, w imieniu tychże wygłoszoną z pełnią uczucia wdzięczności za doznany w ciągu lat ośmiu staranny kierunek naukowy i wychowawczy, niemniej podniosłą odezwą najprzew. Arcypasterza, który, jak rokrocznie przy tym uroczystym akcie swą obecnością i przemową rozegrzał serca tak uczenic, jako też grona nauczycielskiego, zachęcając pierwsze do stosowania w życiu prawd i nauk z zakładu wyniesionych, a zaznaczając z uznaniem pracę i staranie drugich około sumiennego i patryotycznego wychowania młodzieży. W końcu udzielił ksiądz Issakowicz wszystkim swego arcypasterskiego błogosławieństwa. W osobnej gustownie ubranej sali, urządzona była obfita wystawa robót ręcznych uczenic, która zawierała obok skromnych ściegów i cer, pracowite i ozdobne szycia, tudzież wykwintne hafty na płótnie, suknie, atłasie i aksamicie, koronki klockowe i aplikacye; niemniej też widzieć można było piękne rysunki na papierze, drzewie, szkle i terakocie wykonane. Wystawa ta chlubnie świadczy o trudzie i guście nauczycielek, jak też o nabytej przez uczenice wprawie i zręczności. To też p. inspektor wyraził swe najżywsze zadowolenie dla kierownictwa szkoły pod względem naukowym i wychowawczym w każdym kierunku. Zakończenie roku nastąpiło dnia następnego, uroczystem nabożeństwem w katedrze ormiańskiej i rozdaniem świadectw uczenicom.

— **Zaręczyny**. Dnia 29 z. m. odbyły się w Szczepińcach zaręczyny Melanii hr. Dieduszyckiej, córki Karola i Eleuteryi z hr. Dieduszyckich, z bar. Franciszkiem Heydlem z Berenian.

— **Ślub.** W Warszawie pobłogosławiony został związek małżeński pomiędzy p. Stanisławem Gajewskim, synem ś. p. Józefa i Łucyi z Działowskich, właścicieli dóbr w Prusiech Zachodnich, a panną Maryą Jagnińską, córką właściciela dóbr opatowskich, Garbarza i Komarowa.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Edward Patkiewicz, rewizor policyjny, w 55 roku życia.

W Warszawie, Emil Skwiński, wydawca *Tygodnika mód* i *Przyjaciela dzieci*.

— **Z Krynicy**. Ostatnia lista gości kąpielowych (do 27 czerwca), wykazuje 1032 osób.

— **Królem kurkowym** w Krakowie obwołany został dnia 3 b. m. pan Michał Marfiewicz; marszałkami zostali pp.: prezes dr. Hajdukiewicz i były król p. Woyneko-Tomkiewicz, którzy obok króla najlepsze dali strzały.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 6 lipca 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 5go lipca do 12 w południe dnia 6 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny, co do siły mierny (2—4), niebo lekko zachmurzone, a powietrze wilgotne (61 proc. wilgot. względnej), opad, deszcz, wysokość opadu 4,2 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +21,6°C., najwyższa +28,6°C. wczoraj po południu, najniższa +15,4°C. rano.

Wczoraj po południu i w nocy mieliśmy pogodę, dziś rano padał deszcz.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm znajdowała się na wyspach Szetlandzkich; zwyżka 770 do 765 mm. na morzu Niemieckiem; zniżka drugorzędna utworzyła się w Finlandyi.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 764 mm.

Prognoza na dobę 7 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (2—3), średnia temperatura doby obniży się do +17°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 70 proc.; opad, deszcz chwilowy, zresztą pogodnie.

— **Zmiana własności**. Majątek Wyższe Giełgudyszki (leżący w suwalskiej gubernii, obok sławnych z ang. stadniny dóbr bar. Keudell'a), kupiony przed trzema laty od p. Milke przez bar. Viettinghoff'a, przeszedł obecnie na własność p. Szemiota. Bar. Viettinghoff przez te kilka lat doprowadził W. Giełgudyszki do wysokiego stopnia kultury, zużytkowując nawet piaski nadrzeczne, które zamienił na łąki. Dzielny ten gospodarz przenosi się w mińskie strony, szukając tam szerszego pola dla swych przedsięwzięć agronomicznych. Tymczasem młody nabywca powiększy grono obywateli nadniemeńskich, wśród których liczy niemało przyjaciół i życzliwych.

— **Wielki konkurs pływacki** zamierza urządzić na Dunaju, wiedeński klub pływaków (*Schwimmclub*). Między innemi numerami zapowiadanego programu, znaleść się ma przepłynięcie dystansu między Wiedniem a Preszburgiem. Jestto zadanie, wymagające niemałego hartu ciała, oraz wielkiej biegłości w sztuce utrzymywania się na wodzie, obliczono bowiem, że najszybszy pływak, chcąc dystans ten przebyć, będzie musiał conajmniej około 8 godzin w wodzie pozostawać. Podobno jednak nie brak śmiałków, którzy obiecują podjąć się tego trudnego zadania i w tym celu już rozpoczęli odpowiedni *training*. Ze względu na temperaturę wody, konkurs ten odbyć się ma dopiero w połowie sierpnia.

— **Z marynarki wojskowej.** Austryacka marynarka wojskowa poniosła niedawno dotkliwą stratę przez śmierć zdolnego oficera, c. i k. kapitana okrętu liniowego, Fryderyka Schweissguta, który, odbywając podróż naokoło świata, jako komendant korwety „Fasano“, zmarł w połowie czerwca na porażenie serca przy wjeździe do portu Honolulu w Australii i tamże pochowany został. Na następcę w komendzie tego okrętu przeznaczono kapitana korwety Juliusza Rippera, rodem z Podgórza pod Krakowem, wielce utalentowanego oficera marynarki, który już niejednokrotnie miał sposobność odznaczenia się i uchodzi jako specyalista torpedowców. Kapitan Ripper w tych dniach wybiera się w podróż z Poli do Japonii, gdzie w Yokohamie w pierwszych dniach sierpnia obejmie komendę „Fasany“. Oddanie komendy „Fasany“ kapitanowi Ripperowi uważać należy jako szczególne odznaczenie, gdyż kierunek tego statku objąć powinien właściwie wyższy stopniem kapitan fregaty.

— **Podpułkownik Grąbczewski**, nasz współziomek, który odbył dwie podróże naukowe do Azyi środkowej — jak donoszą *Nowosti* — został zaliczony jako urzędnik do szczególnych poruczeń przy turkiestańskim generał-gubernatorze, gen. bar. Wrewskim. P. Grąbczewski zajęty jest obecnie przygotowaniem ekspedycyi do Pamiru, dokąd ma się udać w jesieni b. r.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Wczoraj przedstawiono po raz pierwszy, na scenie teatru letniego, zabawną farsę francuską: „Człowiek o stu głowach“. — Zawikłań tu mnóstwo i humoru wiele, ale cała rzecz polega na tem, aby bohater tytułowy sztuki, „artysta“ Cascarin, ucharakteryzowany był zupełnie podobnie do drugiego bohatera, adwokata Brissona. Podobieństwo musi być tak dalece uderzającem, by podtrzymać złudzenie, że nietylko służba Brissona, ale nawet jego groźna teściowa i piękna żona Alicya, mogą być w błędzie, to jest, mogą Cascarina uważać za Brissona. Tymczasem, ten główny efekt sztuki chybił wczoraj zupełnie. Pan Hierowski, jako Cascarin, nie był wcale podobnym do pana Trapszy jako Brissona, nawet w takich szczegółach, łatwych do przygotowania, jak barwa włosów peruki. Ztąd wszystkie omyłki i zawikłania były zupełnie nieprawdopodobne, — główny efekt komiczny przepadł. Nadomiar tempo gry było przerażająco wolne. Pani German widocznie była niedysponowana; mówiła poważnie jak „matrona“, a miała być zapalczywą teściową. Panna Urbanowicz nie była także właściwym typem zwinnej i młodziutkiej subretki. Z życiem i werwą grał tylko p. Trapszo, oraz p. Walewski, który w epizodycznej rólce „rewolwerowego“ dziennikarza, wywarł wrażenie właściwe. Bardzo dobrym służącym (typ naiwnego filuta), był p. Stróżewski. Gra jednak tych artystów nie mogła ocalić kulejącej całości.

Repertoar teatralny. W teatrze letnim dziś, we środę, przedstawienia nie będzie; jutro, we czwartek, po raz drugi „Człowiek o stu głowach“, krotochwila w 3 aktach Henryka Moulin i Edmunda Delavigne, w tłómaczeniu Sachorowskiego.

Z wystawy. Włosi są teraz w modzie w Wiedniu; pp. Duse, Maggi, a po tym gości znowu w teatrze wystawowym znana ludowa trupa z Wenecyi. Na pierwsze przedstawienie grano Goldoniego. Całość była wyborna, a pojedynczy artyści stworzyli charakterystyczne typy.

Ranzoni zamieszcza w *N. fr. Presse* feljeton, o wystawie monachijskiej. Omawiając dział portretów, wysoko podnosi jako arcydzieło nowy portret Lenbacha, przedstawiający Bi-

smarcka. Obraz ten ma jednak rywali, powiada Ranzoni, mianowicie w portretach takich mistrzów, jak: Pochwalski, Angeli i t. d. Następnie poświęca krytyk kilka wierszy obrazowi Matejki: „Ogłoszenie konstytucyi 3 maja“. Jak na innych obrazach, tak i tutaj, widz jest oszołomiony natłokiem figur o przekonywującej charakterystyce; każda postać bierze udział w akcyi, posiada swoją wybitną indywidualność; sposób malowania jest jednak taki, że całość robi wrażenie jakby była nie malowana, lecz haftowana. Obrazowi brak perspektywy, figury tłoczą się jedna na drugą, kiedy jednak widz potrafi takowe wydobyć ze ścisku, jest on sowicie nagrodzony, bo każda postać posiada tak silne duchowe życie, że można myśleć, iż posiadają one tylko dla tego ciało, aby za jego pomocą wyrazić myśli i uczucia; ale te wszystkie znakomite szczegóły nie wystarczają do wywołania ogólnego dodatniego wrażenia.“

Korespondencya Redakcyi.

Panu J. Bl. we Lwowie. Sprostowanie możemy umieścić tylko za pośrednictwem dyrekcyi gimnazyum, gdyż podaliśmy to, co dyrekcya nam zakomunikowała.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 5 lipca.

Kontrmina ma obecnie szerokie pole do działania. Giełdy doznały już upałów letnich, gdyż szeregi spekulantów, z powodu licznych wyjazdów do kąpiel, znacznie się przerzedziły. Wpływa to stanowczo na *baissę*. Przeważna część zwyżkowców zlikwidowała swoje interesa giełdowe i zapragnęła spokoju po krwawych nieraz kampaniach. Że kontrmina podnosi obecnie głowę, dowodzi tego nie tylko nowy jej atak na lokalny targ berliński, nie tylko tendencyjnie rozsiewane pogłoski o cholerze, i ogłaszane tu i owdzie rozmaite interwiewy polityczne, lecz nadto zupełnie fałszywe, z intencyą sporządzane sprawozdania o stanie zasiewów w Rossyi.

Baissa rubli była w ostatnich dniach tak gwałtowna, że rząd rossyjski widział się spowodowanym do interwencyi. W skutek jego zakupów, ruble znowu podskoczyły o $1\frac{1}{2}$ marki na setce. Kontrmina postara się jednak wkrótce nowe jakieś wiadomości światu ogłosić i przygnieść na nowo kursa.

Sygnalizowany nieprzychylny artykuł w *Times* o Afganistanie, olbrzymie sprzedaże akcyi Tow. dyskontowego w Berlinie, tendencyjne pogłoski o jakoby chybionej próbie wymłotów w Węgrzech, wpłynęły dość przygnębiająco na tutejszą giełdę, zwłaszcza, że na wszystkich prawie ważniejszych targach tendencya była słaba. Za przykładem Berlina, giełda nasza cofnęła kursa niektórych papierów, zwłaszcza bankowych i kredytów. — Tureckie tabaki sprzedawano gwałtownie na rachunek Paryża, a cały targ papierów przewozowych ucierpiał w skutek owych pogłosek o próbie wymłotów w Węgrzech.

Baissa tureckich tabaków nastąpiła nie tylko z powodu sprzedaży, lecz także w skutek wiadomości, że dywidenda za rok 1891/2 wynosić będzie tylko 18 franków od sztuki — a spodziewano się 20.

Prócz wymienionych powodów ogólnego przygnębionego usposobienia na giełdach światowych, nie mało przyczyniła się do zniżki ogólnej kursów, cała ostatnia sprawa bismarkowska. Giełda, jako całość, jako zbiór poglądów i zdań, które wypowiadają reprezentanci wielkich majątków, — jest przeważnie ducha konserwatywnego. To, co się raz stało, pragnie zachować,— nie lubi ona przewrotów i wielkich ruchów. Giełda zresztą i w ogóle świat finansowy nigdy nie był zachwycony ex-kanclerzem. Jego geniusz polityczny miał w sobie coś drażniącego — a giełda lubi spokój. W skutek ostatnich enuncyacyj sławnego męża stanu, pewną była spekulacya, że rząd niemiecki poweźmie jakąś stanowczą decyzyę. Ztąd wyłoniła się sprawa lombardowania rossyjskich walorów, którego zakaz, jest jak wiadomo, dziełem Bismarcka. Zakaz ten — jak na teraz — nie zostanie cofnięty. Stanie się to wówczas dopiero, gdy okażą się poważne powody, politycznej natury, zdolne do zmiany obecnego położenia.

Z Buenos-Ayres donoszą, że rząd unieważnił subskrypcyę na akcye argentyńskiego narodowego banku, a to z tego powodu, że subskrypcya zamiast na wymaganych 10 milionów, tylko na 6 milionów opiewała. Odłożono ją na rok przyszły. Dalej postanowił rząd argentyński, że do sierpnia b. r. 8 milionów, do grudnia po 1 milionie miesięcznie, w przyszłym zaś roku po 2 miliony dolarów miesięcznie, w obligacyach, ściągnięte być mają.

Na statku „Gascogne“, popłynęło znów złoto z Ameryki do Europy, w ilości 3,050.000 dolarów.

Targ zbożowy.

Lwów, 6 lipca: pszenica 8·75 do 9·25, żyto 8·— do 8·25, jęczmień 6·— do 7·—, owies 6·75 do 7.30, rzepak nowy 9·60 do 10·20, groch 6·50 do 8·50, wyka 4·50 do 5·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka 9·50 do 10·25, koniczyna czerwona 40·— do 55·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·75 do 6·10, chmiel nowy za 60 kilg. 55·— do 60·—, spirytus 15·25 do 15·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 13·— do 13·50.

Usposobienie słabe.

Kraków: pszenica biała 10·20 do 10·60, czerwona 9·50 do 10·20, żółta 9·50 do 10·20, żyto 8·80 do 9·20 jęczmień browarny 7·25 do 7.75, pastewny 7·— do 7·50, owies 7·— do 7·50, hreczka 8.— do 9·— groch 8·— do 10·50, koniczyna czerwona —·— do —·—. biała —·— do —·—, rzepak stary 10·50 do 11·—, wyka —·— do — — zł.

Usposobienie bardzo słabe.

Wiedeń: pszenica na wiosnę 8·65 do 8·70, na jesień 8·29 do 8·32, żyto na czerwiec —·— do —·—, na jesień 7·44 do 7·47, owies na lipiec —·— do —·—, na jesień 5·80 do 5·83, kukurudza na lipiec-sierpień 5·11 do 5·14, sierpień-wrzesień 5·21 do 5·24, wrzesień-październik 5·33 do 5·36, rzepak nowy sierpień-wrzesień 11·85 do 11·95, olej rzepakowy wrzesień-grudzień 30·50 do 31·50, spirytus 17·50 do 18·—.

Praga: pszenica czeska 9·60 do 10·20, węgierska 9·75 do 10·—, anstryacka —·— do —·—, jęczmień —·— do —.—, owies 6·15 do 6·60, nasienie rzepakowe 12·— do —·—, olej rzepakowy 31·— do 33·— groch —·— do —·—.

Budapeszt: pszenica na wiosnę —·— do —·—, na jesień 8·11 do 8·13, kukurudza na lipiec-sierpień 4·75 do 4·77, na sierpień - wrzesień 4·88 do 4·90, owies na czerwiec —.— do —·—, na jesień 5·38 do 5·40, rzepak na wrzesień-paźdz. 11·45 do 11·50. Spirytus kontyng. bez podatku 17·50 do —·—.

Targ zbożowy zagraniczny.

Wrocław: pszenica 20·60 marek, żółta 20·50, żyto 19·—, owies 14·90, olej rzepakowy na lipiec 55·—, na wrzesień-październik 55·50, kukurudza —·—. Spirytus 56·70 m.

Szczecin. Pszenica na lipiec 190·70, wrzesień paźdz. 181·50. żyto na lipiec 190·—, wrześ.-paźdź. 172·—, olej rzepakowy 41·—, na wrzesień-październik 41·—, spirytus 38·50, czerwiec-lipiec 38·50.

Berlin: pszenica na lipiec-sierpień 174·50, wrzesień-październik 176·—, żyto loco 188, na lipiec 189·50, na lipiec-sierpień 176·25, wrzesień-październik 172·25, jęczmień 136 do 187, owies na lipiec 149·75, wrzesień-październik 147·—, olej rzepakowy loco 51·50, na lipiec —·—, wrzesień-paźdz. 51·10 Spirytus 10.000 litr procent Trallesa loco 38·50, lipiec-sierpień 36·60.

Hamburg. Pszenica 185·— do 200·—, żyto 180·— do 205·—, południowo-rossyjskie 192·— do 195·—, olej rzepakowy 53·50, spirytus 26·50.

OSTATNIA POCZTA

Zdaniem wielu dzienników niemieckich, ofiarowanie przez cesarza Wilhelma własnego portretu olejnego p. ministrowi Szögyeny'emu, a to „w uznaniu zasług, jakie położył około przeprowadzenia niemiecko-austryackiego traktatu handlowego, w charakterze przewodniczącego obradom“, należy uważać za odpowiedź na skierowane przeciw temu traktatowi zaczepki ks. Bismarcka. Ostatnie enuncyacye byłego kanclerza przekonywają, że należy on do najzaciętszych przeciwników traktatu.

Dzienniki wiedeńskie dowiadują się, że generalny inspektor inżynieryi, generał broni Daniel baron Salis-Soglio, wniósł prośbę o spensyonowanie go. Generał Salis piastował posadę generalnego inspektora inżynieryi od r. 1880. Liczy on obecnie 67 lat, a w armii służy od dziewiętnastego roku życia.

Według ostatecznych dyspozycyj, obrady szczegółowe w Izbie deputowanych nad przedłożeniami walutowemi rozpoczną się dopiero 11 b. m. Dzisiaj będzie rozdane sprawozdanie posła Szczepanowskiego.

Węgierski minister skarbu, dr. Wekerle, odbył w niedzielę dwugodzinną konferencyę z p. Ministrem Steinbachem, w sprawie zmian, jakie poczyniła austryacka komisya walutowa w tekście pojedynczych przepisów przedłożenia walutowego. Na zmiany te zgodził się ostatecznie dr. Wekerle, i oświadczył, że w sposób odpowiedni zmienione będą także wniesione do parlamentu węgierskiego te przedłożenia.

Donoszą nam z Wiednia: Dnia 4 lipca zebrał się podczas posiedzenia Izby poselskiej klub Hohenwarta, i uchwalił: zgodnie z Kołem polskiem i z Czechami głosować w trzeciem czytaniu p r z e c i w całej ustawie o uregulowaniu procederów budowniczych.

Dzienniki berlińskie przewidują, że przeniesiony właśnie z Konstantynopola do Madrytu ambasador niemiecki hr. Radowitz, nie długo będzie przebywał w stolicy Hiszpanii, albowiem w krótkim prawdopodobnie czasie obejmie po hr. Münsterze posadę ambasadora w Paryżu. Przeniesienie tego dyplomaty do Madrytu nastąpiło głównie ze względu na potrzebę przyspieszenia toczących się właśnie rokowań dla zawarcia niemiecko-hiszpańskiego traktatu handlowego.

Redakcya *Hamb. Nachr.* zwróciła się była do ks. Bismarcka z zapytaniem, jakie wrażenie uczyniły na nim ostatnie ataki *Nordd. Allg. Ztg.* Książę odpowiedział, iż się poprostu śmieje z tych artykułów, które z pewnością nie były inspirowane. Jeżeli ci którzy kierują obecnie polityką niemiecką nie zejdą z obranej drogi, muszą na to się przygotować, iż usłyszą od niego niejedną jeszcze gorżką prawdę.

Nowoje Wremia oświadcza, że zamierzone obsadzenie wszystkich wyższych stanowisk na kolejach żelaznych w Królestwie Polskiem i prowincyach nadbałtyckich, urzędnikami rossyjskiego pochodzenia, jest tylko środkiem zaradczym na przypadek wojny; kierownictwo ważnych tych pod względem strategicznym kolei nie może pozostać w ręku akcyonaryuszy, ale przejść musi w ręce rządu. Także i w tych przypadkach, w których nie nadszedł jeszcze czas przejścia wielu kolei w Królestwie Polskiem i prowincyach nadbałyckich na własność skarbu, musi rząd postarać się o środki i sposoby, celem uskutecznienia wywłaszczenia, czy to drogą dobrowolnego zezwolenia akcyonaryuszy, czy też za pomocą innych środków polityki kolejowej, jaką zastosowano za granicą w „interesie państwa“.

Pismo *Dień*, przypominając, iż Młodoczesi: Vaszaty, Lang, Krummholtz, Dik i Sokoł, z powodu uroczystości jubileuszowych na Wołyniu, przesłali do generał-gubernatora kijowskiego, hr. A. Ignatiewa telegram, w którym oświadczają, że „wiara prawosławna jest jedyną wiarą prawdziwą, i że życzyć należy, ażeby wszyscy Słowianie przyjęli prawosławie“, wyraża ubolewanie, że pp. Vaszaty i jego przyjaciele są dotąd katolikami i nietylko nie przyjmują, ale nawet nie myślą przyjąć prawosławia. „Wiara bez uczynków, martwą jest“ — moralizuje *Dień*. „Mniej słów, a więcej czynów! Prawosławia nie można wyznawać za pomocą telegramów“....

Jeden z organów watykańskich, *Voce della Verita*, prostuje szereg wiadomości, rozpuszczonych świeżo przez nieprzyjaźne Stolicy apostolskiej dzienniki. Nieprawdą jest zatem, aby hr. Paryża napisał do kardynała Rampolli ostry list z wymówkami, z powodu wystąpień Papieża w sprawie republikańskiej formy rządu; nieprawdą, że Papież ma się przyczynić do założenia Banku katolickiego, proponowanego przez pewne towarzystwo francuskie; nieprawdą, aby Leon XIII miał zamiar mięszać się do wyborów irlandzkich w duchu dogodzenia życzeniom rządu angielskiego i kontrolę nad temi wyborami zlecił mgrowi Persico i t. d.

Król portugalski napisał bardzo uprzejmy i serdeczny list do kardynała Wincentego Vanutellego, dziękując mu za to, iż przyjął protektorat Portugalii. Dawniej wszystkie państwa katolickie miały w Rzymie własnych kardynałów - protektorów, upoważnionych w szczególny sposób do działania na ich korzyść i w ich obronie. Powoli jednak ta tradycya ustała, i kilka tylko zostało państw, zachowujących opiekunów urzędowych w łonie św. kollegium.

Prasa paryska zwraca uwagę, że organ paryskiego arcybiskupstwa *Semaine Religieuse*, z naciskiem podnosi pojednawcze słowa wielkiego rabina Zadoca Khana, wypowiedziane na pogrzebie kapitana Mayera. Katolicki organ zupełnie zgadza się na opinię Khana i ze swej strony przemawia również za pojednawczą polityką, ponieważ Francyi obecnie zwłaszcza zgoda i jedność niezmiernie są potrzebne.

W niedzielę odbył się wielki meeting, celem domagania się amnestyi dla Rocheforta i Couline'a. Przewodniczył były generał komuny Cluseret

W Anglii odbywają się dalej wybory; dotychczas gladstoniści zyskali małą ilość okręgów, co jednak nie przesądza bynajmniej ostatecznego wyniku; zdaje się, że w każdym razie żadne ze stronnictw nie uzyska znacznej bardzo większości. Uniwersytety (jest ich sześć) wybierają dziewięciu posłów, mianowicie Oxford, Cambridge, Dublin po dwóch, a Londyn, Edynburg i Glasgow po jednemu. Jest to charakterystyczne, że w ostatnim parlamencie żaden z Uniwersytetów nie wybrał stronnika Gladstone'a.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 lipca. W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia Izby poselskiej, dep. Roser i towarzysze przedstawili wniosek następujący: Wzywa się Rząd, aby przedłożył projekt ustawy, dotyczącej zasiłków dla rodzin osób, powoływanych do ćwiczeń wojskowych w czasie pokoju.

Izba przystępuje do porządku dziennego. W sprawie ukaranego przez P. Ministra Gautscha posła Spincica przemawiali posłowie: Herold, Kramarz i Pernerstorfer, uderzając w sposób gwałtowny na Ministra. Dr. Gautsch dwukrotnie zabierał głos, by odpowiedzieć na podniesione przeciw niemu zarzuty.

Nastąpiło trzecie czytanie ustawy budowlanej, która została w całości przyjęta. Przeciw niej głosowali Polacy, klub Hohenwarta i Młodoczesi. Najbliższe posiedzenie dziś.

Wiedeń, 6 lipca. Według komunikatu stronnictwa zjednoczonej lewicy, przewódcy tego stronnictwa mieli wczoraj naradę z P. Prezesem gabinetu. Dalsze narady nastąpią po powrocie hr. Taaffego z Ellischau.

Wiedeń, 6 lipca. W trybunale państwowym rozpoczęła się wczoraj rozprawa nad zażaleniem dep. Spincica przeciw P. Ministrowi oświaty. Przewodniczył dr. Habietinek. Po całogodzinnej mowie zastępcy Spincica, dr. Pattaia, zabrał głos przedstawiciel Ministerstwa oświaty, radca Dworu Spaun, i prosił o odrzucenie zażalenia, ponieważ w zasadzie niemożliwe jest naruszenie czyichś praw obywatelskich przez skorzystanie z prawa dyscyplinarnego, przysługującego władzom państwowym na mocy ustaw zasadniczych. Po mowie Spincica, oraz replice i duplice Spauna i Pattaia, trybunał uchwalił zażądać aktów odnośnej dyscyplinarki. Wyrok zapadnie we czwartek.

Wiedeń, 6 lipca. Komisya walutowa przyjęła po krótkiej rozprawie do wiadomości sprawozdanie referenta Szczepanowskiego.

Budapeszt, 6 lipca. W Izbie wyższej. w toku rozprawy budżetowej, oświadczył prezes ministrów, hrabia Szapary, iż Rząd obstaje w kwestyi chrztu dzieci z małżeństw mieszanych, przy konieczności przeprowadzenia odnośnej ustawy; że jednak przy sposobności uregulowania prawa o małżeństwach i rodzinie, rozważy kwestyę rewizyi owej ustawy, przyczem nie będzie miał na oku pojedyuczych punktów, lecz starać się będzie o załatwienie, na podstawie zupełnego równouprawnienia wszystkich wyznań, wszelkich kwestyj, zachodzących pomiędzy Państwem a Kościołem.

Izba wyższa przyjęła następnie w rozprawie ogólnej i szczegółowej cały budżet.

Peszt, 6 lipca. Wiadomość o rzekomych wypadkach cholery w okolicy Rjeki (Fiume) jest najzupełniej nieprawdziwą. Pod obserwacyą w Rjece znajduje się tylko jeden okręt, który przypłynął w tych dniach z Batumu z ładunkiem nafty.

Szegedyn, 6 lipca. Wielka fabryka pod nazwą „pierwsza węgierska przędzalnia konopi“ spaliła się do szczętu. Stratę oceniają na pół miliona zł. Dwieście rodzin pozostało bez chleba.

Sofia, 6 lipca. Z porady lekarskiej udaje się książę Ferdynand bułgarski w najbliższych dniach na kuracyę do Karlsbadu.

Petersburg, 6 lipca. Nic tu nie wiadomo o wypadku, który jakoby spotkać miał w. księcia Włodzimierza w podróży jego inspekcyjnej. W. książę odbywa tę podróż dalej.

Londyn, 6 lipca. Wybrano dotychczas 89 konserwatywnych, 11 unionistów i 61 gladstonistów. Konserwatywni zyskali krzeseł 9, unioniści 1, gladstoniści 18.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 6go lipca 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcye kredytowe 315·50, Alp. Tow. górnicze 67·30, Węgierskie akcye kredytowe 359·—, Akcye anglo-austryackie 152·65, Akcye banku Union 244·—, Akcye kolei Karola Ludwika 214·75, Akcye kolei Północnej 282·—, Akcye kolei Południowej 99·75, Losy tureckie 41·80, Akcye kolei państwowej 301·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·—, Wiedeńskie losy komunalne 157·—, Akcye tytoniowe 179·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75, Akcye kolei Elbetal 235·—, Akcye banku dla krajów koronnych 221·—, 4-proc. węgierska renta złota 110·20, Akcye banku związkowego 113·75, Rubel papierowy 1·18·—, Węgierska renta papierowa 100·45. Usposobienie utrwalone.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa

dnia 6 lipca 1892.

Hotel Zorza.

Pp. Wł. hr Komorowski z Hamogłówki, D Czołowska z Żytomierza Wł. Płocki Nowodwórza, J. Klastersky z Drohowyża, D. Zins z Tarnowa.

Hotel Imperial.

Pp. M. Mayer z Podmichala, P. Bielecki z Makowisk, R. Kwieciński z Załęcza, S. Tokarski z Brodów, J. ks. Sapieha, i St. Adamiewicz z Biłki szlach., J. Janowski z Cwitowy, K. hr. Gattenbourg z Retz' S. Małecki ze Stanisławowa, W. Obertyńska z Kulikowa, W. hr. Dzieduszycki z Martynowa.

Hotel Francuski.

J. Krzyżanowski z Hulcza, M. Krzyżanowska z Bortnik, B. Skibniewski z Balic, W. Gnoiński z Krasnego L. Majewski z Kołomyi.

Hotel Centralny.

Pp. L. Wilner ze Zborowa, A. Reindel z Mostek, B Machmowski z Pieniak, J. Sapir z Tarnopola.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesz.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesz.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 6 lipca 1892.

(bez kupona bieżącego.)

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	242	—	245	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	211	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. 4¹/₂pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. 4¹/₂pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	80	97	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41¹/₂ lat	95	10	95	80
4¹/₂ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60	—	62	—
(daw. 5 pr.) 2¹/₂ pr. w.a.	53	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	80	105	50
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100	50	101	20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. 4¹/₂ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	50	24	50
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleondor	9	47	9	57
Półimperyał	9	65	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	21	1	31
„ „ papierowy	1	17.—	1	19 —
100 marek niemieckich	58	35	58	95

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4 lipca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.45	95.65
luty-sierpień	95.45	95.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95 25	95.45
kwiecień-październik	95.20	95.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.—	141.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.40	142 —
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	151.50	152 20
„ „ 1864 po 100 złr.	182.50	183.50
„ „ 1864 po 50 złr.	182.25	183.25
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151 40	152.40
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	112.80	113.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.90	101.10
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.20
Galicyi	104.35	105.35
Niższej Austryi	109.50	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.35	95.35
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	153.—	154 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	315.35	316.15
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	633.—	643 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	324.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	221.90	222.40
Bank austro-węgierski a 600 zł.	996.—	1000.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91.—	92 —
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	350.—	350.50
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2835 —	2845.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.70	215.20
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.50	243.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	301.50	302 —
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	99 75	100.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.90	200.10
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4¹/₂ pr. w złocie w 50 l.	100.20	101.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.50	112.20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	— —	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.40	102.40
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po 4¹/₂ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.50
Banku krajowego 4¹/₂ pr. wa. los. w 51¹/₂ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	102.—
Banku aust. węg. 4¹/₂ pr.	101.—	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	100.50	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po 5¹/₂ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.40	100.40
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.50	100.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4¹/₂ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85. —	85.70
z r. 1884	93.75	94.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103.25	104 25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	188.75	189.75
Clarego po 40 zł. m. k.	56.20	57.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23 90
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	— —
Palfiego po 40 zł. m. k.	55 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	17 90
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.—	12.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.75	24 75
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.25	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.50	40 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	64 50	65 75
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119 60	119 90
Paryż za 100 fr.	47.52 5	47.57 5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.68 —	5.70. —
„ pełnej wagi	5.67.—	5.69.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51 —	9.52 —
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 4397 (3837 3—3)

Dnia 9 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś dnia 9 września 1892 nawet niżej takowej odbędzie się w tut. sądzie zawsze o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. 240 Lubkowce objętej Abrahama Elstera własnej, na rzecz Samuela Thau Josla pto. 584 zł. 62 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 860 zł.

Wadyum 86 zł.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony adwokat dr. Dawidowicz w Śniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, 25 maja 1892.

L. 4578 (3835 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 788 zł. 38 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 28 lipca i 30 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności, objętej wykazem hip. l. 579 ks. gr. gminy Mielec Kazimierza Korpantego i masy spadkowej Józefy Korpantowej własnej.

Cena wywołania 2000 zł. wa.

Wadyum 200 zł.

Resztę waruków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Mieczysław Brzeski.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 6 czerwca 1892.

L. 6155 (3683 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 900 zł. aw. zpn. na rzecz Majera Bartfelda, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1892 i 22 września 1892 zawsze o godzinie 10 przed poł. w biurze Nr. 6 egzekucyjna sprzedaż 10/12 części realności dłużniczek Reizi Lei 2 im. Karniol i Chaji Sary dw im. Nussenbaum w Tarnowie pod l. 181 położonej własnych.

Cena wywołania, poniżej której 10/12 części realności tej na pierwszym terminie sprzedauą nie będzie wynosi 4418 zł. 97¹/₂ ct.

Wadyum 441 zł- aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnopol, 11 czerwca 1892.

L. 3212 (3834 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Simona Steinholza w kwocie 250 zł. wa. zpn. odbędzie się w ck. sądzie powiatowym w Czortkowie egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 187 księgi gruntowej gminy katastralnej Rosochacz objętej, dłużników Justyny Dremań, Iwana, Pawła, Maryi, Teodora, Wasyla i Hrynia Hryciów własnej, dnia 14 lipca 1892 za lub powyżej ceny wywołania, a dnia 1 września 1892 nawet poniżej takowej zawsze o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa powyższej realności w kwocie 261 zł. wa.

Wadyum 26 zł. 10 ct.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.

O tem uwiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i wszystkich, którzyby po dniu 14 września 1891 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną nie została, niniejszym edyktem, tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Czaczkowskiego w Czortkowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków, 10 maja 1892.

L. 7727 (3756 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zgromadzenia pp. Duchaczek przy kościele św. Tomasza w Krakowie do spadkobierców ś. p. Adama i Maryanny Schweigerów w kwocie 500 zł. aw. z pn odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 4 sierpnia 1892 i 24 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności pod lwh: 127 w Trzebini położonej tychże spadkobierców własnej.

Cena wywołania 1262 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Antoni Garzyński z Chrzanowa z substytucyą dr. Władysława Majewskiego z Chrzanowa.

Chrzanów, dnia 15 czerwca 1892

L. 1633 (3786 3—3)

Dnia 5 sierpnia 1892 i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 104 w Gdowie położonej wyk. hip. 104 objętej Jakóba Selenfreunda własnej na pokrycie pretensyi Mojżesza Kempiera w kwocie 124 zł. 46 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 500 zł., zaś wadyum 50 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 8 marca 1892.

Ł. 10179 (3768 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Silberberga w kwocie 9 zł. 20 ct. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 327 w Tyczynie położonej whl. 104 ks. gr. gm. kat. Tyczyn objętej na imię Jana Maćkiewicza zaintabulowanej w dniach 8 sierpnia i 5 września 1892.

Cena wywołania 1100 zł.

Wadyum 110 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 24 lutego 1892.

L. 20271 (3732 2—3)

Krakowski Sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Kazimierza i Katarzyny Ząbków w kwocie 1000 zł. zpn odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 sierpnia 1892 i 13 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 144 w Bieńczycach Magdaleny Ciepielównej własnej.

Cena wywołania 5210 zł.

Wadyum 520 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dadler, z substytucyą adw. dr. Grossa.

Kraków, dnia 25 maja 1892.

L. 35059 (2926 1—3)

OBWIESZCZENIE.

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w Zaleszczyckim okręgu budowniczym w latach 1893, 1894 i 1895 odbędzie się dnia 18 lipca 1892 w c. k. Starostwie w Zaleszczykach rozprawa ofertowa.

Dostawa na rok 1893 wynosi:

a) dla traktu Podolskiego 3865 m³ szutru w kwocie fiskalnej 13039 złr. 72½ ct.

b) dla traktu Pokuckiego 2934 m³ szutru w kwocie fiskalnej 7068 złr „

Razem 6799 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 20107 złr. 72½ ct.

Bliższe warunki, tyczące się tego przedsiębiorstwa, jako też wykaz kamieniołomów i przestrzeni, na które z pierwszych szuter dostarczonym być ma, oraz wykaz ilości tegoż przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe, podane być mają oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i 5 proc. wadyum z wymienieniem cen zaofiarowanych nietylko cyframi, ale także i literami za meter sześcienny z poszczególnych łomów.

Zastrzega się najwyraźniej, że dostawa w ten sposób winna być przeprowadzoną, iżby do końca stycznia 6/10 części szutru w każdym kilometrze w szczególności było dostarczonych, zaś do 30-o czerwca każdego roku dostawa w zupełności była ukończoną.

Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom przez ck. starostwo bezpłatnie udzielone będą i winny opiewać na pojedyncze kamieniołomy, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie tylko według poszczególnych kamieniołomów a względnie przestrzeni gościńca zaopatrywanych z jednego i tego samego łomu.

Wszelkie oferty niesporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające ja kiekolwiek dopiski, albo też nie podane w terminie, nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 czerwca 1892.

L. 891 (3923 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 13 lipca 1892 i dnia 10 sierpnia 1892, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Sokolem położonej, wedle wyk. hip. l. 17 Jurka Kuczmanycza własnej.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł.

Kurator wierzycieli Alfons Jastrzębski z Ustrzyk.

C. k. Sąd powiatowy.

Ustrzyki, 13 lutego 1892.

L. 1952 (3924 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 11 lipca 1892 i 8 sierpnia 1892 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie powiatowym publiczna przymusowa sprzedaż realności whl. 584 ksg g. Zmigrod objętej, Jakóba M. Schönwetra względnie jego spadkobierców własnej, na zaspokojenie pretensyi Markusa Hirscha Weinfelda w kwocie 400 złr. zpn.

Cena wywołania wynosi 1050 zł. zaś Wadyum 105 zł.

Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Zmigrod, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3218 (2930 1—3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku podaje do wiadomości Ignacego Mularczyka i Błażeja Knapa, że w sprawie egzekucyjnej Jana Majsterkiewicza przeciw Ignacemu Mularczykowi pto 311 złr. 99 ct. aw. zpn. odbędzie się publiczna licytacya realności wyk. hip. l. 293 i 300 ks. gr. gm. Lubla objętej w dniu 7 lipca i 4 sierpnia 1892 w Sądzie tut. o godz. 10 z rana.

Cena wywołania 425 zł.

Wadyum 43 zł.

Frysztak, dnia 3 lipca 1892.

L. 2462 (3922 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Weinrüba w sumie 11 zł. 50 ct. zpn. odbędzie się w dniach 3 sierpnia i 5 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 75 w Pewli Slemieńskiej w wh. 200 w całości, w wh. 201 w połowie, w wl. 202 w 1/3 części ks. gr. gminy kat. Pewel ślemieńska, dłużnika Jana Gibasa własnej.

Cena wywołania 348 zł.

Wadyum 34 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzenia w registraturze sądowej, a w dniu licytacyi w komisyi licytacyjnej.

C. k. Sąd powiatowy

Slemień, dnia 20 maja 1892.

L. 744 (3918 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 45 zł. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciał hip. lw. 131 i 108 ks. gr. Chorośnicy, Michała Wesołowskiego i innych własnych.

Cena szacunkowa 320 zł. 66 ct.

Wadyum 32 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 745 (3919 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 18 zł. 75 ct. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciała hipotecznego lw. 197 księgi gruntowej Arłamowskiej Woli, Mykity Horbatego własnego.

Cena szacunkowa 129 zł.

Wadyum 12 zł. 90 ct.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 793 (3738 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 554 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Salomona Krauthamera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 36 gminy katastralnej Kluczów mały objętej, dłużnika Maryi Karwasieckiej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 sierpnia i dnia 9 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Onufry Andrusiak w Kluczowie małym.

Cena wywołania 2405 zł.

Wadyum 245 zł.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Peczeniżyn, 31 marca 1892.

L. 2762 (3915 1—3)

Dnia 8 sierpnia i 12 września 1892 o g. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 44 w Mokrzysce wyk. hip. 44 ks. gr. gm. Mokrzyska objętej, Fabiana Tomasika własnej, na rzecz Scheindli Tidor, celem zaspokojenia sumy 140 zł. zpn.

Cena wywołania 795 zł.

Wadyum 80 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem nieobecnych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 16 marca 1892.

L. 1169 (3866 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Hawryła Nosala w kwocie 105 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 12 względnie 36, położonej w Długiem, a mianowicie całego ciała hip. l. 36, 4/6 części ciała hip. l. 47, 4/4 części ciała hip. l. 49, 1/4 części ciała hip. l. 50, 3/8 części ciała hip. l. 51 i połowy ciała hip. l. 52, na dzień 12 lipca i 9 sierpnia 1892, każdym razem o g. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 2900 zł.

Wadyum 290 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Maurycego Sterna w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 14 marca 1892.

L. 4104 (3745 2—2)

A V I S O.

Behufs Sicherstellung der arendierungsweisen Abgabe nachstehender Bedarfsartikel in der Station des 10 Corps Bereiches finden, schriftliche Offertverhandlungen wie folgt statt.

Am 21 Juli lJ. um 10 Uhr Vormittags beim Verpflegs-Magazin in Jaroslau betreffend den Artikel Brennholz und für die Stationen Jaroslau, Przeworsk, Łańcut, Żołynia, Zuków, Radymno, Krakowiec, Sądowa wisznia: Hruszów, Jaworów und Gródek.

Am 26 Juli lJ. um 10 Uhr Vormittags beim Verpflegs-Magazin in Rzeszów betreffend die Artikel Brennholz und Steinkohlen für die Station Rzeszów, und betreffend Brennholz für die Station Sanok, Dębica, Głogów, Kolbuszów, Trzęsówka, Sędziszów und Ropczyce, endlich.

Am 29 Juli lJ und 10 Uhr Vormittags bei der Intendanz des 10 Corps betreffend die Artikel Brennholz und Steinkohlen für die Station Przemyśl, und betreffend Brennholz für die Stationen Sambor, Drohobycz und Stryj.

Brünnholz für alle genannten Bedarfsorte, dann die Steinkohlen für Rzeszów werden für die Zeit vom 1 September 1892 bis 31 August 1893, endlich die Steinkohlen für Przemyśl für die Zeit vom 1 Oktober 1892 bis 30 September 1893 verhandelt.

Auf die bezügliche vollinhaltliche Verlautbarung in der Nr. 146 vom 29 Juni lJ. wird hingewiesen.

Von der k. und k. Intendanz des 10 Corps in Przemyśl, am 17 Juni 1892.

L. 47877 (3843 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w praedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w lwowskim okręgu budowniczym w latach: 1893, 1894 i 1895, odbędzie się dnia 13 lipca 1892 o godzinie 12 w południe w lwowskiem ck. Starostwie ponowna licytacya ofertowa.

Dostawa na r. 1893 wynosi:

1. Na trakcie Krakowskim:

a) z kamieniołomu Stradcz 1150 m³ w sumie fiskalnej 4255 zł.;

b) z kamieniołomu Pruchnik 1215 m³ w sumie fiskalnej 3863 zł. 70 ct.;

c) z kamieniołomu Starzyska 1380 m³ w sumie fiskalnej 4519 zł. 50 ct.;

d) z kamieniołomu Kurniki 585 m³ w sumie fiskalnej 2767 zł. 5 ct.;

e) z szutrowiska na Sanie pod Składem solnym i Baryczą 975 m³ w sumie fiskalnej 3875 zł. 62 ct.

2. Na traktach Przemyskim i Samborskim: z kamieniołomu Matkowice 2925 m³ w sumie fiskalnej 7546 zł. 72½ ct.

3. na trakcie stryjskim: z kamieniołomu Huta szczerzecka: 1335 m³ w sumie fiskalnej 6074 zł. 25 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jako też wykaz ilości szutru dostawić się mającego do każdego kilometra, przejrzeć można w wymienionem ck. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnosić należy opieczętowane oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct., przy dołączeniu 5 prc. wadyum, z wyrażeniem ofiarowanych cen za 1 meter sześcienny szutru z każdego łomu lub szutrowiska nietylko cyframi, ale także literami.

Co do samej dostawy zastrzega się, że do końca stycznia każdego roku dostawić należy do każdego kilometra 6/10 części przepisanej ilości szutru, zaś do 30 czerwca każdego roku dostawa w zupełności ma być ukończoną.

Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom ck. Starostwo bezpłatnie udzieli, i winne opiewać na całe przestrzenie gościńców, zaopatrywane szutrem z jednych i tych samych łomów lub szutrowisk, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk, a względnie przestrzeni gościńca z nich zaopatrywanych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, nie zawierające wadyum, albo zawierające jakie dopiski i zastrzeżenia, lub też niepodane w terminie, nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 czerwca 1892.

Konkursa.

L. 4000 (3886 2—3)

C. k. Sąd Tarnobrzeski przyjmie zaraz dyetaryusza z szybkiem i pięknem pismem, obeznanego w manipulacyi, wynagrodzenie 20 do 25 zł. miesięcznie. Swiadectwa wymagane.

L. 389 (3888 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii rz. kat. w ck. gimnazyum w Jaśle.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa wraz z dodatkiem aktywalnym w myśl ustawy z dnia 15 kwietnia 1873 Dz. pr. p. nr. 48 i z dnia 9 kwietnia 1870 Dz. pr. p. nr. 47.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne do kumenta, za pośrednictwem przełożonej władzy do Prezydyum ck. krajowej Rady szkolnej najpóźniej do 20 l pca 1892.

Z Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 23 czerwca 1892.

L. 1169/pr. (3898 1—3)

Przy sądzie obwodowym w Jaśle opróżnioną została posada dozorcy więźniów z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. i umundurowaniem.

Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych zastrzeżoną w myśl rozporządzenia ck. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 Nr. 98 d. p. p. ułożone wnieść należy do dnia 8 sierpnia 1892 do Prezydyum sądu obwodowego w Jaśle.

Prezydum ck. Sądu obwodowego.

Jasło, dnia 30 czerwca 1892.

L. 1758 (3897 1—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada radcy sądu krajowego w VII. randze.

Podania o tę a względnie przy innym sądzie kolegialnym opróżnić się mogącą posadę radcy sądu krajowego wnosić należy w przepisanej drodze do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie do 25 lipca 1892.

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 648 (2928 1—3)

Gmina miasteczka Żurawno ogłasza niniejszem konkurs na posadę lekarza miejskiego w Żurawnie z roczną płacą od 300 do 400 zł. a w.

Ubiegający się o tę posadę pp. doktorowie medycyny mają wnieść swoje podania dokumentami zaopatrzone do Rady gm. Żurawno, najdalej do dni 30 licząc od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu.

Żurawno, dnia 4 lipca 1892.

Upadłości.

L. 24380 (3849 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako konkursowy ogłasza niniejszem, iż na mocy wyboru wierzycieli dnia 10 maja 1892 przeprowadzonego, pana adwokata dr. Horowitza jako zarządcę masy konkursowej Jakóba Eskreis, zaś p. Zygmunta Kitaj koncypienta adwokackiego jako zastępcę zarządcy tejże masy konkursowej zatwierdził.

Lwów, 25 czerwca 1892.

L. 17659 (3908)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że wskutek jednomyślnego wyboru wierzycieli w dniu 9 czerwca 1892 uskutecznionego, adwokat dr. Ludwik Szalay tymczasowym zarządcą masy konkursowej, protokołowanej firmy J. J. Dallet & Kahan i jej jawnych spólników Izaka Jakóba Dalleta i Samuela Kahan właścicieli handlu żelazem w Krakowie, a dr. Leon Ader jako zastępca zarządcy zatwierdzony został.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 17 czerwca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7077 (3554 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Hofmana, że na pozew Jana Filipa Reicherta z praes. 20 maja 1892 l. 7077 wydał uchwałą z dnia 24 maja 1892 l. 7077 nakazy zapłaty sumy wekslowej 300 zł. a. w. z pn. i takowe doręcza w osobie adwokata dr. Steuermana ze substytucyą adwokata dr. Leona Witza ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Henryka Hofmana, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 24 maja 1892.

L. 7294 (3552 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Hofmana, że na pozew Huga Hofmana z praes. 24 maja 1892 l. 7294 wydał uchwałą z dnia 24 maja 1892 l. 7294 nakazy zapłaty sumy wekslowej 200 zł. a. w. z pn. i takowe doręcza w osobie adw. dr. Steuermana ze substytucyą adwokata dr. Leona Witza ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Henryka Hofmana, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 31 maja 1892.

(3847 3—3)

P. dr. Adolf Schüssel wpisany został z dniem 25 czerwca 1892 na listę adwokatów z siedzibą w Brzeżanach.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 25 czerwca 1892.

L. 28014 (3838 1—3)

OBWIESZCZENIE.

Wskutek zmian, uchwalonych ua pocztowym kongresie światowym wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1892 w międzynarodowym obrocie pakietów pocztowych uowe adresy przesyłkowe na różowym papierze.

Od powyższego terminu nie będą więcej urzędy pocztowe i sprzedawcy znaczków pocztowych obecnie używane adresy przesyłkowe wspomnianego gatunku sprzedawać, prywatni posiadacze takichże adresów przesyłkowych mogą je atoli dalej używać.

Co się niniejszem na podstawie rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 26 czerwca b. r. l. 30290 do publicznej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów,
Lwów, dnia 30. czerwca 1892.

KUNDMACHUNG.

In Golge der auf dem Weltpostcongresse zu Wien beschlossenen Aenderungen im internationalen Postpaketverkehre werden vom 1 Juli d. J. angefangen neue Begleitadressen für diesen Verkehr mit und ohne Nachnahme Postanweisung (auf rosarothen Papier) eingeführt.

Von diesem Tage an werden die gegenwärtig in Verwendung stehende Begleitadressen der erwähnten Kategorien von den Postaemtern und Werthzeichenverschleissern nicht mehr verkauft werden, doch können die zu dieser Zeit allenfalls noch im Privatbesitze befindlichen Derlei Begleitadressen auch fernerhin verwendet werdet.

Was hiemit im Grunde Erlasses des h. kk. Handels-Ministerium vom 26 Juni 1892 Zl. 30290 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.
Lemberg, am 30 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНИЕ.

Въ наслыдокъ змнинъ, оухваленыхъ на почтовôмъ конґресѣ межнародномъ вгодыть въ жите зъ днемъ 1 липня 1892 въ межнародовôмъ обороты пакетôвъ почтовыхъ новй адресы сꙋпроводий на паперй рожевои краски. Ôдъ сего дня не бꙋдꙋть больше оуряды почтовй и продавцы значкôвъ почтовыхъ до теперь оужнваний адресы сꙋпроводий вспôмненого рода продавати, однакожь партїы приватний посѣдаючи вже такй адресы сꙋпроводий, могꙋть ихъ дальше оупотреблятн.

Се подае ся въ сили розпоряджения выс. ц. к. Министерства торговлы зъ дня 26 Червня с. р Ч. 30290 до загальной выдомости.

Ц. к. Дирекцїя почтъ и телеграфôвъ.
Львôвъ, дня 30 Червня 1892.

L. 3114 (3698 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Jakóba Peter von Braam z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Izrael Wimmer wniósł 27 maja 1892 l. 3114 przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 450 zł. a. w, której uchwałą z dnia dzisiejszego zadość uczyniono.

Oraz ustanowił Sąd dla pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sanok, dnia 28 maja 1892.

L. 3117 (3700 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Jakóba Peter von Braam z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Izrael Wimmer wniósł 27 maja 1892 l. 3117 przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. a. w., której uchwałą z dnia dzisiejszego zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. adwokata dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sanok, dnia 28 maja 1892.

(3846 3—3)

P. dr. Berl (Bernard) Tenner wpisany został z dniem 11 czerwca na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 11 czerwca 1892.

L. 13214 (3844 3—3)

C. k. Sąd powiatowy del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia Drowi Emilowi Schusterowi w Serajewie zamieszkałego, że przeciw niemu przez firmę handlową H. Rosenthal pozew o zapłacenie kwoty 13 złr. 50 cnt. wniesionym został.

Gdy pozwany mieszka w Serajewie ustanawia się dla niego kuratorem ad actum Dr. Szwedzickiego a tegoż zastępcą adw. Dr. Nurkowskiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony ua dzień 7 lipca 1892 o godzinie 9 przedpołudniem mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się za tem pozwanego Dra Emila Schustra aby ustanowionemu kuratorowi służącę do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sad powiatowy.
Lwów, dnia 9 czerwca 1892.

L. 47209 (3544 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Hermana Kawałek do tntejszego sądu na dniu 1 grudnia 1891 l. 47209 wniesionej wdrożonem zostało postępowanie w celu amortyzacyi zaginionego wekslu z daty Bełz, dnia 26 września 1891 na 150 zł. opiewającego, płatnego dnia 6 października 1891 akceptowanego przez Feiwla Taube z adresem Feiwel Taube w Tuszkowie, podpisem wystawiciela niewypełnionego.

Wzywamy zatem każdego posiadacza tego wekslu, aby takowy w przeciągu dui 45 licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" tutejszemu Sądowi przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel ten na ponowne żądanie za pozbawiony wszelkiej mocy prawnej uważany będzie, zaś ci, którzy z wekslu tego są zobowiązani, do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie nie będą obowiązani.

We Lwowie, dnia 19 grudnia 1891.

L. 21411 (3408 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Krakowie ustanawia w sprawie dr. Leona Horowitza przeciw Szymonowi Beckowi o wypowiedzenie sklepu i lokalu w realności pod Nr. 10 dz. VIII. w Krakowie dla niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Becka kuratorem adw. dr. Leona Rothweina w Krakowie i wzywa t goż, ażeby albo pełnomocnika dla siebie ustanowił albo ze swym kuratorem się porozumiał.

Kraków, 4 czerwca 1892.

L. 3565 ((3417 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych w cesarstwie rossyjskim wrzekomo przebywających Fedora Tkaczuk i Wasyla Tkaczuk, iż w dniu 25 września 1887 zmarł w Olchowem z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia Petro Baraniuk, do którego spadku oni z ustawy konkurują i wzywa ich, aby w przeciągu roku o spadek ten tem pewniej się oświadczyli, ileże inaczej zostanie postępowanie spadkowe przeprowadzone z temi, którzy się o spadek oświadczyli i kuratorem dla nich w osobie Illa Słobodziana ustanowionym.

Mielnica, 11 maja 1892.

L. 3121 (3401 2—3)

Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ryfkę Laks (córkę Leiby) i Schachne Laks (syna Józefa), że na żądanie c. k. Prokuratoryi Skarbu uchwałą z dnia 19 grudnia 1891 l. 9380 dozwolono celem ściągnięcia zaległości podatkowych w kwocie 1617 zł. 72 ct. z przyn., ponownego przymusowego oszacowania realności pod lk. 184 w Nowym Sączu położonej, i że dla nich jako egzekutów celem doręczenia rzeczonej uchwały kuratora w osobie adw. dr. Gałkiewicza z substytucyą adw. dr. Chlebowskiego ustanowiono.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz. d. 16 kwietnia 1892.

L. 10049 (3730 2—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Arona Frischa, że na prośbę firmy Horowitz & Kahan wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 270 zł. 5 ct. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Michałowi Fischler z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Wurzla z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 23 czerwca 1892.

L 3046 (3479 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości że w dniu 16 kwietnia 1892 do L. 3046 wniesiony został pozew Maryi 1-o Fett, 2 o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha Leiby, Pinkasa Eliasza i Jakóba Józefa Fettow z przystąpieniem współopiekuna Lazara Perlsteina do rąk 1-o w Dębicy niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora ck. not. Aleksandra Wisłockiego w miejscu Chaji Badner o dopuszczenie do współ posiadania realności whl. 199 gm. Dębica objętej i złozenie rachunków z administracyi i że kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, ck. not. Aleksander Wisłocki ustanowiony.

Wzywa się Jakóba Badnera, aby kuratorowi informacyi do sporu udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił

Z c. k. Sądu powiatowego.
Dębica 25 maja 1892.

L. 3406 (3437 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa w sprawie przekazania wynagrodzenia propinacyjnego 1800 zł. i 550 zł. wa., wymierzonego za dobra Korczyn część Dom. 44 pag. 375 i Dom. 475 pag. 43 u. 8 haer, do którego poboru uprawniony jest poprzedni właściciel Benedykt Jerzy Soschinger, wszystkich, którzy na dobrach tych przed książkowem oddzieleniem praw poboru wynagrodzenia propinacyjnego uzyskali prawa hipoteczne, aby zgłosili prawa te do włącznie 31 lipca 1892, inaczej uważani będą, jakoby zezwolili na przekazanie swych preteusyj na kapitał wynagrodzenia według porządku hipotecznego im przysługującego, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia zarzutów i innych środków prawnych przeciw ugodzie, przez interesowanych na rozprawie zawartej.

Zgłoszenie zawierać ma dokładne podanie imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, względnie pełnomocnika, legalizowanem pełnomocnictwem wykazać się mającego, kwoty żądanej wierzytelności i odsetków, równe prawo zastawu z kapitałom mających i książkowego oznaczenia zgłoszonej pozycyi.

Wierżyciele mieszkający po za obrębem sądu tutejszego, wskazać mają pełnomocnika dla odbierania uchwał sądowych, w okręgu sądu tutejszego zamieszkałego, gdyż inaczej uchwały zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby doręczenie nastąpiło do rąk własnych, będą przesyłane.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, 7 czerwca 1892.

L. 2196 (3457 2—4)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adama Schreinera, że Zuzanna z Schneidrów Aleksandrowa i spół. z Mokrejwsi wytoczyła przeciw niemu i przeciw innym spadkobiercom śp. Adama Schreinera pozew de praes. 23 lipca 1891 l. 6173 o zapłacenie 100 zł. wa. i wzywa się go, aby na termin dnia 29 lipca 1892 stanął pod rygorem § 18 post. sum. lub ustanowionemu kuratorowi dr. Władysławowi Barbackiemu, adwokatowi w Nowym Sączu, potrzebnych informacyj udzielił, albo sobie innego zastępcę wybrał i o tem sądowi doniósł, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Stary Sącz, 26 lutego 1892.

L. 6328 (3439 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę z Kwiatkowskich 1 śl. Wierzbicką, 2 śl. Chmielewską, że na dzień 22 kwietnia 1892 do l. 6328 wnieśli Samuel Ber 2 im. Hellmann i Leib Hellmann, właściciele dóbr Żuraki przez tut. adwokata dr. Eliasza Fiszlera przeciw niej pozew o uznanie pretensyi 3000 złr. wal. wied. zpn. na karcie C. w poz. 1 dóbr Żuraki wyk. hip. l. 348 objętych zahipotekowanej za zgasłą, który celem wniesienia pisemnej obrony w ciągu dni 90 doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi tut. adw. dr. Buczyńskiemu z zastępstwem tut. adw. dr. Mandyczewskiego, i wzywa ją, by w należytym czasie udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do wniesienia obrony informacyj, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki prawne z jej zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 30 kwietnia 1892.

L. 7780 (3872 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu, Annę Katarzynę 2 im. z Müllerów zam. Schmid, iż na skutek wyniesionego przeciw niej pod dniem 16 maja 1892 do l. 7780 przez j-j męża Walentego Schmida pozwu o rozwiązanie małżeństwa na dniu 1 listopada 1874 zawartego, ustanowił dla niej kuratorem p. adwta Dr. Mandyczewskiego z substytucyą p. adw. Dr. Rosenberga w Stanisławowie, wzywają przeto, by w ciągu roku od czasu ostatniego umieszczenia edyktu w tut. sądzie się zgłosiła, gdyż inaczej rozprawa na pozew powyższy z ustanowionym wyżej kuratorem przeprowadzoną i bez niej załatwioną zostanie — a ze swego zaniedbania wynikające skutki, sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Stanisławów, 21 maja 1892.

L. 7565 (3857 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia Gittlę Münster zam. Weinberg, Arona Münster, Chanę Münster zamęż. Abrahami, Abrahama Münster, Izaaka Münster, Markusa Münster i Rozę Münster jako matkę i opiekunkę małoletnich Chaji Diney Münster, Simy Münster, Dawida Szyjego Münster i Tauby Münster jako z miejsca pobytu i ze życia niewiadomych, iż przeciw im i tym małoletnim gmina miasta Brody i Wojciech Mikolewicz wnieśli pozew pod dniem 23 Marca 1892 l 4487 o zapłacenie kwoty 126 zł. w. a. zpn. i że dla nich i tych małoletnich kuratorem Dr. Gross adwokat w Brodach zamianowany został, że temuż pozew dla nich przeznaczony doręczony został i że do rozprawy sumarycznej na ten pozew termin na dzień 20 lipca 1892 o 10 godz. rano w B. 4 został wyznaczony.

Rzeczą zatem ich będzie temu kuratorowi podać dokładną informacyę do obrony praw ich lub innego zastępcę sądowi wskazać, inaczej następstwa zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.
Brody, 18 maja 1892.

L. 2966 (3444 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia z życia i pobytu nieznanego Władysława Ratyńskiego, że w sprawie spadkobierców Markusa Streifera przeciw J. G. Straubemu pto 400 złr. ustanowił dla niego kuratorem Jana Ratynskiego celem doręczenia uchwały z dnia 20 grudnia 1891 l. 5299 i ewentualnych następnych uchwał.

C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, dnia 12 kwietnia 1892.

L. 3047 (3477 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, iż w sporze ustnym Maryi 1 o Fett, 2-o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha, Leiby Pinkasa, Eliasza i Jakóba Józefa Fettów za przystąpieniem współ opiekuna tychże Lazara Perlsteina, niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora c. k. not. Aleksandra Wisłockiego w Dębicy, Chaji Badner o dopuszczenie do współ posiadania realności whl. 200 w Dębicy tudzież o złożenie rachunków z administracyi zpn. wszczętym pozwem de präs. 16 kwietnia 1892 l. 3047 ustanowiony został kuratorem c. k. not. Aleksander Wisłocki w Dębicy.

Wzywa się przeto Jakóba Badnera, aby udzielił kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, 25 maja 1892.

L. 26112 (3887 2—3)

C. k. Sąd powiatowy del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych, oznajmia nieobecnemu Phoebusowi Menkesowi, że przeciw niemu przez Roberta Goebla pozew, o zapłacenie kwoty 281 złr. de praes 31 marsa 1892 l. 20527 wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Phoebusa Menkesa nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum p. adw. dr. Majewskiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Święcickiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 3 sierpnia 1892 o godzinie 4 popołudniu mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem p. Phoebusa Menkesa, by ustanowionemu kuratorowi, służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Lwów, dnia 18 czerwca 1892.

L. 2453 (3495 2—3)

Leżajski ck. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Marcinkowskiego, że w sprawie tabularnej Agnieszki Marcinkowskiej dla niego kuratora w osobie Ignacego Marcinkowskiego z Przychojca ustanowił i temuż rezolucyę tabularną l. 10355/91 doręczył.

Leżajsk, dnia 12 marca 1892.

L. 1017 (3511 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku powołuje Pelagię Michalcio, córkę Iwana i Anny Michalciów, urodzoną dnia 22 kwietnia 1836 w Płonnej, Sąd powiatowy Bukawsko, która przed 30 laty ze wsi rodzinnej Płonne się wydaliła i bez wieści zaginęła, aby do jednego roku, to jest do 30 czerwca 1893 doniosła o sobie ustanowionemu kuratorowi adw. drowi Flakowiczowi lub też Sądowi obwodowemu w Sanoku, inaczej po upływie tego czasu orzeczenie co do żądanego uznania ją za zmarłą nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy.
Sanok, dnia 19 marca 1892

Obwieszczenie. 3797

Gmina miasta Mikołajowa ma w swoim lesie do sprzedania 400 stosów 4 metr. drzewa łupanego bukowego, grabowego.

Sprzedaż drzewa tego odbędzie się przez publiczną licytacyę dnia 14 lipca br. o godzinie 3 po południu w kancelaryi Magistatu.

Jako cena wywołania ustanawia się cena szacunkowa za stos 8 zł. czyli razem 3200 zł. wadyum zaś ma być złożone w ilości 10 prc. od ofiarowanej ceny kupna.

Licytacya odbędzie się najprzód ustnie, a po ukończeniu takowej nastąpi otwarcie ofert pisemnych i ogłoszonym zostanie wynik licytacyi.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można każdego dnia w godzinach urzędowych w biurze tutejszem.

Magistrat król. miasta.
Mikołajów, 23 czerwca 1892.

Krajowy Skład publiczny w Krakowie. 828

Obrót w miesiącu czerwcu 1892 r.

I. Zboża	a) krajowego:	Zapas z dniem 1 czerwca	1019009	klgr. w ubezp. wartości zł.	96323
		Weszło w czerwcu 1892	. 260219	„ „ „ „	23430
		Razem	. 1279228	„ „ „ „	119753
		Wydano w czerwcu 1892	. 673998	„ „ „ „	63447
		Z dn. 30 czerwca pozostaje	605230	„ „ „ „	56306
	b) transitowego:	Zapas z dniem 1 czerwca	224543	„ „ „ „	22373
		Weszło w czerwcu 1892	. 103670	„ „ „ „	11762
		Razem	. 328213	„ „ „ „	34135
		Wydano w czerwcu 1892	. 218949	„ „ „ „	23945
		Z dn. 30 czerwca pozostaje	109264	„ „ „ „	10190
		Ogólny zapas z d 30 czerwca wynosi	. 714494	„ „ „ „	66496
II. Spirytusu.		Zapas z dniem 1 czerwca	141308	hktl. „ „ „	25435
		Weszło w czerwcu 1892	30144	„ „ „ „	5425
		Razem	171452	„ „ „ „	30860
		Wydano w czerwcu 1892	—	„ „ „ „	—
		Z dn. 30 czerwca pozostaje	171452	„ „ „ „	30860

Poświadczenia składowe.

Obrót w miesiącu czerwcu 1892.

I. Na zboże	a) krajowe:	Stan z dniem 1 czerwca	sztuk	41	na 409680	klgr. w ubezpieczonej wartości zł.	40894
		Wydano w czerwcu 1892	„	—	„ —	„ „ „ „ „	—
		Razem	„	41	„ 409680	„ „ „ „ „	40894
		Zwrócono w czerwcu 1892	„	28	„ 278965	„ „ „ „ „	28131
		Pozostaje	„	13	„ 130715	„ „ „ „ „	12763
	b) transitowe	Stan z dniem 1 czerwca	„	5	„ 45319	„ „ „ „ „	4550
		Wydano w czerwcu 1892	„	—	„ —	„ „ „ „ „	—
		Razem	„	5	„ 45319	„ „ „ „ „	4550
		Zwrócono w czerwcu 1892	„	4	„ 34676	„ „ „ „ „	3750
		Pozostaje	„	1	„ 10643	„ „ „ „ „	800
		Z dn. 30 czerwca pozostaje w obiegu	„	14	„ 141358	„ „ „ „ „	13563
II. Na spirytus.		Stan z dn. 1 czerwca	„	3	„ 33650	„ „ „ „ „	6057
		Wydano w czerwcu 1892	„	—	„ —	„ „ „ „ „	—
		Razem	„	3	„ 33650	„ „ „ „ „	6057
		Zwrócono w czerwcu 1892	„	—	„ —	„ „ „ „ „	—
		Z dn. 30 czerwca pozostaje w obiegu	„	3	„ 33650	„ „ „ „ „	6057

Kraków, dnia 30 czerwca 1892

Publiczny Skład krajowy w Krakowie.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Werzera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich